



sió

INFORMATIU
D'AGRAMUNT
I DE LA
RIBERA DEL SIÓ

Núm. 366 - ANY XXXI - Agost 1994

Almanac

AGOST: Mes de 31 dies, vuitè del calendari gregorià.

El dia comença a escurçar-se, notant-se bastant a meitat del mes:

*Per la Mare de Déu del lliit,
tan llarg és el dia com la nit.*

El dia 1 el sol surt a les 4h 45m, i es pon a les 7h 9m

El dia 31 el sol surt a les 5h 16m, i es pon a les 6h 26m El dia 23 el sol entra a la constel·lació de VERGE.

R. Bernaus

Les fases de la lluna:

Lluna nova ● el dia 7 a les 8h 45m
 Quart creixent ◐ el dia 14 a les 5h 57m
 Lluna plena ○ el dia 21 a les 6h 47m
 Quart minvant ◑ el dia 29 a les 6h 41m

DATES ASSENYALADES I COSTUMARI:

L'agost és el mes de l'aigua. Segons una tradició clàssica, en aquest moment de l'any es va desencadenar el diluvi universal, i els pobles antics dedicaven culte a les seves víctimes, confosos amb cerimònies relacionades amb l'aigua. A Grècia aquestes festes les anomenaven "hidrofòries". La gent acudia amb gerros d'aigua al temple de lu en el qual hi havia un avenç on els sacerdots tiraven l'aigua. Aquesta cerimònia tenia el caràcter d'un sacrifici i d'un record de les víctimes del diluvi. Segons la tradició grega, per aquell avenç van escolar-se les darreres aigües de la gran inundació.

A les nostres contrades l'agost és el mes de les tempestes i les tamborinades.

*Pel mes d'agost,
els temporals a l'entrada de fosc.*

Hom té el mes d'agost per insà, especialment per les fortes calor. La tradició ha dictat diverses parèmies amb consells de sentit higiènic.

*Per l'agost
ni dona ni most.*

*L'agost els cova,
el setembre els talla
i l'octubre els amortalla.*

*Ni per l'agost ni pel gener
no estiguis al sol sense barret.*

Dia 6: La Transfiguració del Senyor, conegut popularment com SANT SALVADOR. Antigament hom invocava sant Salvador per tal d'obtenir el nombre de galls o de gallines que es desitjava posar en una llocada. Mentre es posa els ous al niu de la lloca no s'ha de parar de dir:

*Sant Salvador, Sant Salvador
(tantes) gallines, (tants) cantadors.*

Dia 15: L'ASSUMPCIÓ DE LA MARE DE DÉU, festa coneguda com la Mare de Déu d'agost. És una de les dates més triades pels pobles de Catalunya per celebrar la seva festa major.

*La Mare de Déu d'agost,
diada molt senyalada,
madura algun raïmet
i cau alguna avellana.*

ELS REMEIS DE LA PADRINA

Si després de les vacances el retorn a la feina us produeix algun cascat, feu servir aquesta oració que havia estat remei segur antigament a la nostra vila.

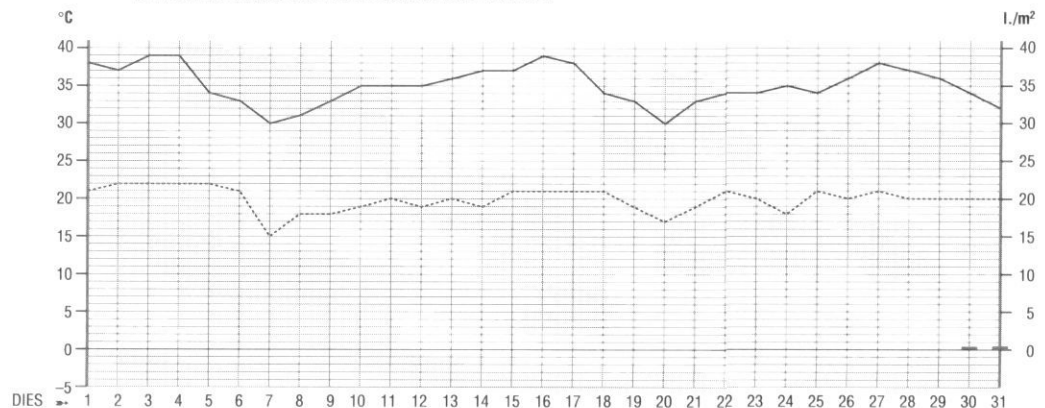
ORACIÓ PER A CURAR EL CASCAT

"Cascadura forta
passa per la porta.
En nom de Déu
i de la Santíssima Trinitat
feu la beneïda gràcia
que aquesta cascadura de... (nom)...
sigui curada ben aviat;
en nom de les persones
de la Santíssima Trinitat".

(Perquè faci efecte l'oració, s'han de resar després tres parenostres a la Santíssima Trinitat).

Temperatura màxima: —
 Temperatura mínima: - - - -
 Precipitacions: ■

GRÀFICA DE LES TEMPERATURES MÀXIMES I MÍNIMES I DE LES PRECIPITACIONS CORRESPONENTS AL MES DE JULIOL



Demografia

(Mes de juliol de 1994)

NAIXEMENTS

Maria Trepai i Utges dia 26 de juny
 Claudia Bonet i Llorens dia 6 de juliol

MATRIMONIS

Miquel Seró i Tost i
 Isabel Boncompte i Penella dia 16
 Salvador Tous i Trepai i
 Maria-Sagrari Fernández i Cañabate dia 17

DEFUNCIONS

Llorenç Oliva i Batalla 79 anys, dia 8
 Manuel Sera i Castellà 76 anys, dia 15
 Jaume Tallaví i Balagueró 92 anys, dia 20

Temps

PLUJA CAIGUDA DURANT EL JULIOL

Dia 23 Inapreciable
 Dia 28 Inapreciable
 Dia 30 0'3 l./m²
 Dia 31 0'4 l./m²
TOTAL 0'7 l./m²

TEMPERATURES EXTREMES DEL JULIOL

Màxima del mes 39°, dies 3, 4, 16
 Mínima del mes 15°, dia 7
 Oscil·lació extrema mensual 24°
 Mitja de les màximes 35'032°
 Mitja de les mínimes 19'935°
 Mitja de les mitjanes 27'483°

L'Observador: Deudat Pont

Text i fotos: Josep Bertran



Vehicles i vianants passen per on els correspon.

NOVA PASSAREL·LA SOBRE EL SIÓ

L'Ajuntament ha instal·lat una passarel·la metàl·lica per a vianants al costat del pont mitjeval del Sió.

Dues potents grues calgueren per col·locar la gran passarel·la metàl·lica al costat del pont de l'avinguda de Catalunya. L'operació es va dur a terme el diumenge dia 10 de juliol després que s'hagués ajornat la vigília davant les dificultats de treballar sobre el pont.

Aquesta palanca pesa unes 20 tones i està dividida en tres trams. L'amplada és de 2,5 metres i la llargària total de 30



Cara est, restaurada.





Cara oest.



Durant la instal·lació caigueren pedres del pont.

metres. La passarel·la únicament pot ser utilitzada pels vianants mentre que el pont està reservat als vehicles.

L'operació per col·locar l'estructura metàl·lica construïda en un taller de Tàrrega i traslladada en un vehicle especial, s'inicià el dissabte 9 i va haver de ser

interrompuda com a conseqüència de l'esllavissada d'una paret del pont ocasionada per la força que feia una de les potes de la grua instal·lada sobre el pont.

La feina continuà l'endemà diumenge, a partir de les sis del matí i amb la presència d'una grua més potent que

des de fora del pont pogué col·locar el tres trams amb l'ajut d'una segona grua. Durant l'operació una gran part de la població es va quedar sense llum durant unes hores al haver-se d'interrompre el fluid per la línia que passa per aquell indret.

"CARLES" L'ÚLTIMA NOVEL·LA D'EN VILADOT

Editorial Columna acaba de publicar la darrera obra de Guillem Viladot i ben aviat sortirà en la seva traducció castellana a l'igual que la novel·la anterior, "Joana".

Un estudi sobre el poder, en el més ampli sentit del terme, és el tema de la

darrera novel·la de l'escriptor i habitual col·laborador de la nosra revista,

Guillem Viladot. L'obra ha estat editada per Columna i a principis de l'any vinent, sortirà la versió en castellà editada per Edhasa que també treurà la de "Joana".

"Carles" és el títol d'aquesta obra que pretén ser la biografia imaginada del fill de Felip II de Castella i Maria de Portugal. La història d'aquest personatge serà l'excusa perquè l'autor faci una anàlisi del poder "i dels seus efectes castradors sobre l'individu", segons ell mateix explica.

L'escriptor té enllestides tres novel·les més que aviat publicarà: "Adonais o El Senyor", "El Poeta" i "El Braser". Aquesta producció literària i el projecte de creació de l'Àmbit Riella, omplen l'activitat artística i de Guillem Viladot que continua amb una esplèndida trajectòria cada vegada més reconeguda a desgrat de residir lluny dels cenacles culturals del nostre país.



Viladot amb la seva última novel·la a les mans.

CORREUS ESTRENA SEU

L'oficina de Correus disposa d'uns nous locals després de molts anys d'estar en una situació més que precària.

Des de mitjans del mes de juliol el centre de correus i telègrafs de la nostra vila està situat a l'avinguda Jaume Mestres. L'acte inaugural es celebrà el dia 15 de juliol amb la presència del Governador Civil de Lleida, Jordi Carbonell i el responsable provincial de Correus, Josep Antoni Plasencia.

Les noves oficines han tingut un cost de 14 milions de pessetes i estan equipades amb servei de telex, Caixa Postal i, entre altres, els propis de carteria per atendre les 14 poblacions que tenen la central a la nostra Vila. El volum de correspondència anual supera les 700.000 cartes, segons es posà de manifest durant l'acte d'inauguració al que assistiren també les autoritats locals i nombrosos convidats.



Autoritats, empleats i familiars, després de la inauguració oficial.



Benedicció dels vehicles.

SANT CRISTÒFOL

Els conductors agramuntins celebren la seva festa amb els actes habituals.

Una missa cantada pel Cor Parroquial inicià els actes commemoratius de la festa de Sant Cristòfol que organitza, des de fa anys, un grup de joves conductors. Al migdia es celebrà la tradicional benedicció dels vehicles que van participar als Tres Tombs.

Un partit de futbol entre els veterans agramuntins i un equip integrat per xofers, obrí la celebració de la tarda i vespre que culminà amb una llarga sessió de ball a la Plaça del Pou amenitzada pel grup Leaders.

ACTIVITATS ESTIUENQUES

Les activitats a l'aire lliure i, especialment, les acuàtiques, protagonitzen els actes estiuenques.

La forta i persistent calor que hem tingut durant tot el mes de juliol i bona part d'agost, ha propiciat l'assistència

als actes a l'aire lliure, especialment els relacionats amb l'aigua. Així, els curssets de natació i altres activitats organitzades

a les Piscines han assolit molt d'èxit. L'habitual presència de joves d'arreu els divendres al Wai Kiki, també s'ha ➔



Enguany, més que mai, les piscines han estat força concorregudes.

incrementat enguany omplint de gom a gom les instal·lacions estiuenques. El ball a la pista i les sardanes al Mercadal són la resta d'actes festius, desapareguts els barris ja fa algun temps.

També es poden considerar activitats estiuenques els concerts del cicle "Música als Castells" que des de fa uns

quants anys tenen lloc a diversos castells de les nostres contrades. El concert de Montclar tingué lloc el dissabte, dia 30 de juliol i comptà amb la presència del President de la Diputació, Josep Grau.

El públic, unes 600 persones, omplí el recinte habitual per escoltar l'Orquestra de Cambra de Cervera dirigida per Manel Valdivieso. Una vegada finalitzada l'audició les portes del Castell restaren obertes per ser visitat.

Enguany, un altre Castell de la Ribera del Sió s'integrà al cicle musical. Es tracta de de Les Pallargues que ja havia rebut, ocasionalment, un concert davant el castell. Enguany la celebració tingué més relleu per què es celebrà, en certa forma, que la fortalesa s'integrà a la Ruta dels Castells que poden ser visitats durant tot l'any. Els altres tres són els de Montclar, Montsonís i Florejacs.



La "Música als Castells" ja esdevé tradicional durant les nits estiuenques.



LA GROSSA A AGRAMUNT

Els agraciats amb el primer premi de la loteria no s'han deixat veure.

Els posseïdors dels dècims premiats del número 10.608 que va ser el guanyador del sorteig celebrat el dia 23 de juliol, van cobrar els diners a través d'entitats bancàries. El total de pessetes repartides per l'administració agramuntina varen ser de 80 milions que totalitzaren les dues sèries venudes del número afortunat.

Una d'aquestes sèries es va vendre a

A Agramunt es vengueren dues sèries del primer premi del dia 23 de juliol.

Artesa de Segre i és provable que alguns dècims anessin a parar a altres pobles de la Ribera del Sió. El responsable de l'administració, Jaume Bonet, va ex-

plicar que és possible que alguns propietaris de dècims els repartissin amb altres persones, per la qual cosa és molt difícil saber amb exactitud el

nombre de veïns que varen ser beneficiats pel premi que va arribar en el decurs d'una setmana plena de desgràcies per la vila i la comarca.

FETS DIVERS

Un veí d'Agramunt i un altre de Puigverd, moren en accident de circulació.

Portem uns mesos molt dolents en relació als accidents mortals a causa de la circulació, ja sigui dins la vila com en carreteres interurbanes. A la carretera de Tàrrega hem tingut dues morts com a conseqüència d'investides per part d'automòbils que circulen per aquell indret. El primer ocasionà la mort del

vianant Serra que circulava per la vorera i el segon quan Ramiro Sàiz travessava amb bicicleta.

Els de fora vila causaren la mort del veí de Puigverd d'Agramunt, Josep Avellana, quan el vehicle que conduïa es sortí fora de la carretera i quan el de Salvador Gimbert caigué al canal a

l'alçada d'Almenara. Fets divers menys greus són la trencadissa, per dues vegades consecutives, de les vidrieres de l'Institut de Batxillerat. Altres actes vandàlics i accidents menys greus han tingut lloc també durant les darreres setmanes.



Panoràmica de la vila des de la carretera de Cervera.



La Revista d'Agramunt i de la Ribera del Sió
Subscriviu-vos-hi!



Generalitat de Catalunya



BOMBA INCENDIÀRIA

A la natura, qualsevol foc és molt perillós.

SI DEU FOC TRUQUI AL
085
BOMBERS DE LA GENERALITAT

Aquest estiu, una simple burilla pot tenir la potència devastadora d'una bomba incendiària; només serà necessari que un inconscient la llenci per la finestreta del cotxe, no l'apagui trepitjant-la o faci servir el bosc com un immens cendrer.

Aquest any, aquest estiu, el perill d'incendi és màxim. Qualsevol flama o espurna, per insignificant que pugui semblar, pot tenir conseqüències desastroses; per això, si us plau, aquest estiu no enceneu foc, enlloc.

ANIREM
ENDAVANT.



Núm. 366
Any XXXI
Agost 1994

Redactors:

Ramon Bernaus, Josep Bertran,
Pasqual Castellà, Montse Ortiz,
Joan Pijuan, Antoni Ponsa, Joan Puig,
Josep Rovira, Anna Santacreu,
Rosa Maria Sera i Núria Sorribes.

Col·laboradors:

Serafina Balasch, Jaume Cots,
Ramon Creus, Josep Farreny,
Jordi Martí, Pere Mora, Deudat Pont,
Paulí Ribera i Guillem Viladot.

Edita: Col·lectiu de Redactors d'Agramunt



Amb la col·laboració del departament
de Cultura de la Generalitat de
Catalunya



la Diputació de Lleida
i l'Ajuntament d'Agramunt



Membre de l'Associació
Catalana de la
Premsa Comarcal

Premi Humbert Torres d'Òmnium Cultural 1988
Premi "Tassis-Torrent" Dip. de Barcelona 1989

Imprimeix: Impremta-Offset Barnola

Redacció i Administració:

Plaça de l'Església, 1
Apartat de Correus, 10
Agramunt (Urgell)

Subscripció anual: 2.500 ptes.
A l'estranger: 3.000 ptes.
Número solt: 240 ptes.

Dipòsit Legal: L-138-1964

Per a subscripcions i anuncis:

Anna Santacreu. Tel. 39 00 96
o bé Pere Mora. Tel. 39 00 57

PORTADA: La plaça del Pou és un lloc ombrívol escaient per
resguardar-se de la calor sufocant de l'estiu.

Foto: Josep Bertran

La redacció, manifesta la no obligació d'acceptar
totes i cadascuna de les col·laboracions rebudes.

Per altra banda, la publicació dels articles signats, no
significa l'acceptació implícita del seu contingut per
part de l'equip redactor.

Es recorda que els treballs que enviïn els
col·laboradors a SIÓ, han d'estar signats, amb
l'adreça i el D.N.I.; si bé, es publicaran amb
pseudònim, sempre que els autors ho vulguin. Es
prega també, que no passin de foli i mig.

Els escrits que arribin a SIÓ, perquè puguin sortir
publicats en el mes de la data de la revista, han
d'ésser presentats a la redacció (Apartat 10) abans
del dia 25 del mes anterior.

Estimats Lectors...

Quan aquesta carta arribi a les vostres mans, estimats lectors, ja farà unes quantes setmanes que la passarel·la de vianants del Pont Vell estarà instal·lada. Segurament les discussions que ha generat estaran un xic apaivagades i els arguments a favor o en contra es poden veure ja amb una mica de perspectiva.

Qui s'hagi dedicat a escoltar a tothom amb una actitud una mica distant, sense ancorar-se amb els seus propis arguments haurà pogut copsar les diferents postures que els convilatans han pres sobre el tema. Contràriament als ponts per vehicles lleugers instal·lats per comunicar el Passeig amb el Polígon que van ser ben acceptats per tothom, la passarel·la ha estat molt controvertida i polèmica.

Al primer cop d'ull, sembla que aquesta obra no ha deixat a ningú content i les crítiques li han arribat des de les posicions més oposades: les que demanen un total respecte pel que representa de monument el pont medieval i les que opinen que aquest vell viaducte és un destorb per la circulació i, per tant, ha d'anar a terra i ser substituït per un altre de modern i ample.

Hi ha, també, unes posicions més moderades, que creuen necessària la conjuminació entre el respecte al pont i facilitar la circulació. Els que defensen aquesta posició critiquen, no pas la construcció de la palanca metàl·lica, sinó la seva concepció, el seu disseny. El consideren poc respectuós amb el pont, que dificulta el pas de certs col·lectius —com el de les persones grans, amb discapacitats físiques o les que van carregades—, o bé que, estèticament, no és bonic i que la seva instal·lació n'ha malmès una part.

És evident que, entre tanta crítica, hi ha també un sector que troba encertada l'obra i un altre que el deixa totalment indiferent. A uns i altres, és natural, no se'ls nota gaire perquè no intervenen en les discussions de cafè, de botiga o de carrer. De paladins defensors, la passarel·la, no en té gaires que actuïn a pit descobert.

És un tema sobre el que caldria que els responsables polítics i tècnics de l'obra, Ajuntament i enginyers, hi diguessin alguna cosa. Les seves argumentacions podrien oferir nous conceptes a l'hora de valorar el resultat. És clar que sobre gustos no hi ha res escrit, però les explicacions no hi són mai per demés.

I dels fanals que s'han instal·lat als Estudis Nous. Què me'n diu? Aquí no cal esperar cap explicació per demanar-ne la seva immediata retirada. Hi ha coses que ofenen l'estètica menys exigent.

Ben cordialment,

Bernat Jofre

Agost de 1994



GABINET AGRO-INDUSTRIAL
GABINET TÈCNIC DE SERVEIS

Àngel Guimerà, 26 bis
Telèfon 39 10 75
25310 AGRAMUNT

Un Gabinet format per professionals que li dóna la seguretat
de SOLUCIONAR QUALSEVOL **projecte** o **gestió**.

- **Assessorament Tècnic d'Enginyeria, Arquitectura i Urbanisme.**
- **Assessorament Fiscal i Jurídic.**
- **Assessorament Comptable - Financer.**
- **Assessorament Laboral i Social.**
- **Assegurances.**

Contacteu amb qualsevol de les nostres oficines.
LA SOLUCIÓ N'ÉS GARANTIDA.

winterthur
seguros

Josep M. Torné i Creus

Fusteria i funerària

Parlar amb el Josep M. és fer-ho amb una persona que fa molts anys que combina aquests dos treballs a la nostra vila.

El primer l'heretà del seu pare i fou el que desenvoluparen tots dos, durant molts anys, fins que decidí muntar una funerària que, amb el temps, s'ha anat engrandint arribant a exercir en nombrosos pobles de les nostres contrades, fent que de fuster gairebé només en pugui exercir durant el temps en què no té cap enterrament.

Aquestes feines, com totes, han anat canviant i evolucionant en el temps i és per això que hem volgut parlar amb el Torné perquè ho expliqui als lectors de SIÓ en aquest apartat de Converses...

– Per començar, ens podries dir el lloc i la data de naixement.

– Vaig néixer a Ossó de Sió, ara fa 52 anys. A aquesta població hi vaig viure durant vuit anys, fins que ens desplaçàrem a Tàrrega on vaig residir prop de quinze anys més, abans de venir a Agramunt.

– Els teus pares estaven establerts a Ossó?

– Sí. El pare, tot i ser fill d'Agramunt, va fer l'aprenentatge de fuster a Cervera. Després anà a treballar amb un oncle seu que tenia una fusteria a Ossó. Aquest oncle, en jubilar-se, li va vendre la fusteria, i el meu pare va continuar exercint a aquesta població; això es produïa a finals dels anys trenta.

– Perquè vau anar a viure a Tàrrega?

– Es van produir uns anys de molta sequera i la feina va aflluïxar molt. El pare, com és lògic, havia de tirar la família endavant, i va comprar una de les fusteries

més grans de Tàrrega, població on hi veia més futur que no pas a Ossó.

– Malgrat tot, finalment, vau recabar a Agramunt?

– Efectivament. Tot i que a Tàrrega es va treballar molt i el negoci anava bé, al meu pare li feia il·lusió tornar a Agramunt. Llavors es va assabentar que es venia una fusteria d'un tal Serés –que era de Tàrrega, però estava establert aquí a Agramunt–, i no s'hi va pensar gens en comprar-la per poder venir al seu poble nadiu. Aquesta fusteria estava emplaçada a l'actual Ronda dels Comtes d'Urgell –al davant del Casal–, lloc on vam treballar fins instal·lar-nos a l'actual obrador, a principis dels anys 80.

– Quan us vau establir a la Vila, n'hi havia moltes de fusteries?

– En quantitat, pràcticament les mateixes d'ara.

– Pel que respecta als estudis, els degueres fer a Tàrrega, no?

– Sí. Vaig fer els estudis bàsics i també el comerç als Escolapis. Després, vaig anar a l'Escola d'Arts i Oficis a estudiar dibuix lineal i fusteria; coneixements que m'han servit molt en el meu ofici, tot i que l'aprenentatge vertader el vaig adquirir treballant junt al meu pare.

– Així, doncs, un cop acabats els estudis et poses a treballar a casa, de fuster. Recordes quines eren les feines més habituals en aquells temps i els tipus de fusta que empràveu?

– El que es feia més era reparacions. Es podia fer alguna obra petita, però la gent aprofitava les peces tot el que podia i així es reparaven portes, finestres, calaixeres, etc. També fèiem els mobles de les cases. Quan algú es casava, a diferència d'ara, anava al fuster a encarregar els mobles a mida: habitacions, armaris...

Quant als tipus de fusta, primerament es treballava amb fusta massissa. Més endavant va sortir una varietat de conglomerat que se'n deia "Novopant", que va ser el preludi dels actuals



En aquesta foto escolar a Ossó de Sió, de l'any 1946, hom hi trobarà persones conegudes, malgrat que algunes avui ja no estan entre nosaltres. El Josep M. Torné és el quart, començant per l'esquerra, de la primera fila. El professor era el Sr. Domingo.



Cantant el "solo" *Tan petit* en un festival a l'Ateneu de Tàrrrega. (27-11-52).

conglomerats però amb una viruta molt més grossa. La fusta massissa d'abans era més bona que no pas ara; com a exemple et puc comentar que vam restaurar la portalada nord de l'Església amb una fusta treta d'un edifici datat de l'any 1711. Era una biga molt grossa en perfectes condicions, encara en guardem un tros per feines de compromís amb la certesa que no es malmetrà.

– La feina, evidentment, era molt més manual que no pas ara?

– Sí, sí. Abans tot es feia a mà, era una feina molt més artesanal. L'envernissar mateix, en no existir les pistoles, s'havia de fer a mà i només s'emprava l'oli de llinosa, el qual el barrejàvem amb terra de colors per donar diferents tonalitats a la fusta. Les motllures es feien amb les gúbies, ara es poden fer amb diversos tipus de màquines força sofisticades.

Una altra cosa que ha canviat molt és la cola; anteriorment només existia un tipus de cola que en deien d'ossos, la compràvem en pastilles i la fèiem desfer al bany maria. Ara hi ha nombroses coles, segons el tipus de fusta a la qual es vulgui aplicar. El mateix passa amb els vernissos, tot i que alguna vegada encara es fa servir l'oli de llinosa.

Mira, abans es taxava una feina sense tenir en compte les hores que s'hi podia

passar. Sobretot segons quins tipus de reparacions, si s'hagués comptat les hores emprades, potser hauria sortit més a compte fer-les noves. Però eren uns altres temps i una altra mentalitat, i els impostos no eren ni de bon tros els actuals, ara s'ha de filar més prim.

– Referent a la funerària, quan i perquè decideixes muntar-la?

– Mira, era un tema que ja em barrinava quan treballàvem a Tàrrrega. Potser influenciat pel fet d'haver vist fer al pare els taüts per als difunts, ja que llavors les feia el fuster del poble sobre la marxa. Quan hi havia una defunció s'havisava el fuster i aquest les feia a mida, havent de treballar, moltes vegades, dia i nit per tenir-les a punt per l'enterrament.

Llavors vaig proposar al pare, que una vegada fet el taüt, ja ens podíem cuidar de tot el demés. A ell, però, tot això no li anava massa i ho vam deixar córrer temporalment. Ho sia que no va ser fins el gener de l'any 1969 quan ho vam posar en marxa, amb cotxe propi.

– I això d'enterrar difunts, no et va fer una mica de respecte al principi?

– No, gens ni mica. Sobre aquest aspecte et puc explicar una anècdota que em va passar a l'edat de tretze anys. Nosaltres, quan estàvem a Tàrrrega, vivíem en un pis de la "Perpètua Socorro" i teníem cura del consultori d'aquesta clínica. Una vegada hi va haver un accident on van

morir una dona i el seu fill, que tenia gairebé la meua edat. Els accidentats eren de la Seu d'Urgell i els van deixar en dipòsit allí a la clínica. Això va passar al matí i, aquell mateix dia, a les 11 de la nit, havia de venir l'espòs i pare respectivament dels difunts. Nosaltres, com a responsables del consultori, havíem d'esperar que vingués aquell senyor i el pare –que com he dit abans, tot això no li anava massa– m'hi va deixar a mi. Recordo perfectament aquell instant en què em vaig quedar sol, sense cap por de res, i que no em va afectar en cap moment. Amb el pesar, això sí, de veure les dues persones mortes, sobretot el nen que, com he dit, tenia més o menys la meua edat.

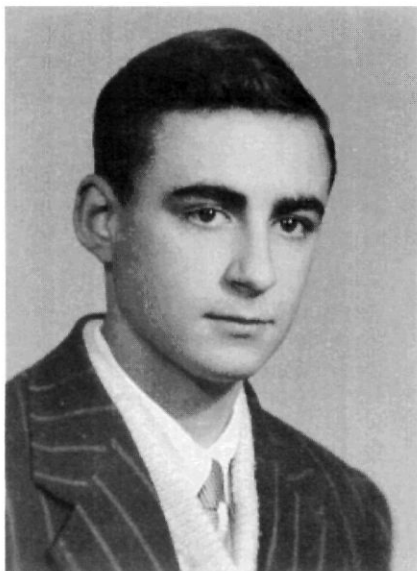
– Quan vàreu muntar la funerària, aquí a Agramunt ja n'hi havia una altra, no?

– Sí, hi havia el Romà, que era un representant d'una funerària de Lleida. Però com he dit anteriorment, el posar una funerària ja feia temps que em ballava pel cap i ben mirat el Sr. Romà feia la feina per una empresa de Lleida. Llavors, ho vaig proposar al meu pare, ell em va dir que si me'n volia cuidar jo, endavant. I així va ser.

Vam decidir de començar fent les coses ben fetes i de seguida vam comprar un cotxe 1500, que en aquell temps ja era un bon cotxe. El primer any no vam fer gaires enterraments, però amb el temps s'han anat incrementant.



Escolania de la parròquia de Tàrrrega, dirigida per Mn. Melé. Any 1955.



A l'edat de 16 anys.

– **De quan vau començar fins ara, les coses deuen haver canviat molt, veritat?**

– Sí, és clar; sobretot els preus. Mira, el 1500 recordo que ens va costar 250.000 ptes. i l'últim cotxe que tenim, a part de l'import de compra, només de "carrossar-lo" ens va costar dos milions. Això fa que els preus s'hagin disparat enormement, però això és el que està passant actualment amb tots els articles i serveis. És clar que hi ha una gran escala de preus que varien segons el tipus de taüt i altres complements que els familiars escolleixen.

També ha canviat la construcció dels taüts. Ara els vernissos són més bons, abans el tapissat interior era de gomaescuma, i actualment tots són de seda.

Una altra de les novetats, aquesta més recent, són les cambres frigorífiques; abans un difunt a les 24 hores ja feia mala olor, en canvi amb aquestes cambres es poden tenir més temps a casa.

– **Ja que parles d'aquestes cambres frigorífiques, explica'ns quantes en teniu, des de quan i d'on va sorgir la idea de posar-ho en funcionament.**

– Doncs mira, actualment en tenim quatre, i la primera la vam adquirir deu fer uns tres o quatre anys. Vam ser la segona funerària de Lleida en tenir-ne i una de les primeres de Catalunya. La idea de posar-ho en funcionament ja ve de temps. Abans de les actuals n'havíem

provat unes de portugueses que no ens van convèncer, fins que vam trobar aquests models italians.

– **I es fan anar força? Perquè el preu deu ser més car amb aquests frigorífics...**

– Home sí, el preu és més car. Però es fan anar i crec que cada vegada més. Pensa que actualment és obligatori tenir el difunt a casa un mínim de 24 hores, i a nivell europeu ja es parla d'augmentar aquest temps a 36 o 48 hores; llavors i sobretot a l'estiu, la utilització d'aquests aparells seria pràcticament inevitable.

– **Bé, sabem que el vostre radi d'acció és molt ampli. Quant de temps vau fer només Agramunt i a quines poblacions presteu avui el vostre servei?**

– Doncs Agramunt sol van ser un parell d'anys, ja que el 1971 ja anàvem a Sant Guim Freixenet i a la Panadella, després alguns poblets d'aquella zona. Més endavant ens vam anar extenent i actualment, a part dels esmentats, fem bastants municipis, com poden ser: Artesa, Ponts, Balaguer, Cervera, Guissona i pobles de la vora. A més també, i ja des de l'any 1972, fem trasllats a tota Espanya i ja fa temps a l'estranger.

– **Es pot dir que en qualsevol enterrament, vosaltres us cuideu de tot?**

– Efectivament. Un cop avisats d'una defunció, la família –que prou pena té en aquells moments–, no cal que es cuidi de

res. Nosaltres fem tot el que pertoca en cada cas: documentació, trasllats, consulats... fins i tot ens cuidem de les incineracions, portem el difunt als crematoris, la cendra a casa dels familiars... o sia absolutament tot el que es pugui derivar d'un enterrament.

– **Amb tot el que has explicat, l'activitat deu ser enorme. Sabries dir-nos quants enterraments has arribat a fer en un dia i com us ho convineu per acudir a tot arreu?**

– En primer lloc he de dir que a cada població tenim un representant, que ens avisa de la defunció. Llavors entre aquests representants, jo i els meus fills ens ho anem convinant. Pensa que actualment disposem de quatre cotxes fúnebres tots ells amb ràdio-telèfon per poder-nos comunicar en qualsevol indret, això ens facilita la feina i ens estalvia molts quilòmetres.

Quant al nombre d'enterraments en un dia, no fa gaire que en vam fer sis, tot i que això no és normal ni habitual.

– **Això de les funeràries s'ha transformat en un monopoli o bé qualsevol en pot muntar una? Esteu emparats per algun gremi o federació que controlï la legislació vigent?**

– Aquí a Catalunya estem agrupats al Gremi Regional de Pompes Fúnebres, del qual en sóc soci fundador i que ja



Edifici on durant molts anys van tenir instal·lat el taller. A la paret encara s'hi pot llegir –molt dèbilment– "Fusteria Serés" que era el nom de l'anterior propietari.



Fent una festa amb una colla d'amics, l'any 1966.
D'esquerra a dreta: Pere Ribó, Antoni Camats, Jaume Areny i el Josep M. Torné.

funciona fa més de vint anys. Aquest gremi depèn de la Federació Espanyola de Pompes Fúnebres. Aquests estaments, evidentment, vetllen els nostres interessos enfront d'una possible competència deslleial, tot i que encara n'hi ha alguna però penso que en poc temps s'anirà normalitzant.

Quant al tema de si és un monopoli, d'això res de res. Tothom qui vulgui s'hi pot posar, això sí ha d'estar ben muntat; només per donar-te un exemple l'administració exigeix legalment posseir tres cotxes fúnebres.

–Durant tots aquests anys amb la funerària et deuen haver passat moltes anècdotes, ens en podries explicar alguna?

– Doncs mira, me'n recordo d'una que em va causar un bon ensurt. Va ser un accident de carretera a Ponts, ja fa uns quants anys, en què hi va haver un mort el qual va ser traslladat al dipòsit judicial. Això era un dissabte i em van avisar per fer el trasllat a Badalona perquè un "senyor", que deia que era l'amo de l'empresa on treballava el difunt així ho volia. Vaig haver de fer les tramitacions de jutjat i forense el diumenge, però me'n vaig sortir, ja que sempre trobes gent predisposada a ajudar-te. Un cop fet el trasllat no em volien pagar, llavors vaig posar una denúncia judicial. Va resultar que

aquella gent eren contrabandistes, el cotxe no tenia assegurança, aquell xicot no tenia ni carnet i que, evidentment, no es tractava de cap empresa. A resultes de la denúncia, però, van donar senyals de vida i després d'un estira i arronsa vaig poder aconseguir de trobar-nos a Ponts on finalment em van pagar; jo havia avisat la guàrdia civil que estava al corrent de tot i preparada per si sorgia qualsevol contratemps.

– Déu n'hi do. Com podem veure aquesta és un feina molt obligada i que

comporta estar continuament al peu del canó. A la nit et desperten sovint?

– La majoria de vegades. Jo diria que un seixanta per cent de les defuncions m'havien a la nit, és una cosa que tinc assumida plenament ja que forma part de la meua feina.

– Un altre aspecte a comentar és el tema dels velatoris, que segons tinc entès esteu a punt d'obrir-ne un a Cervera; i també dels incineraments que tu abans has esmentat. Creus que tant els uns com els altres s'aniran



Amb la seva actual esposa Teresa Cortés, el 1968, any en què es van casar.



Una imatge retrospectiva de la família Torné-Cortés, amb els seus cinc fills. Any 1983.



Una foto recent del Josep M. amb el cotxe de difunts, davant l'actual fusteria.

prodigant cada vegada més?

– Els incineraments costa molt. Quant als velatoris, jo crec que sí. De fet a les ciutats grans ja s'està fent en molts casos i penso que a les zones rurals cada vegada ens hi acostumarem més. Els avantatges que comporten són molt amplis i com molt bé has dit ben aviat tenim intenció d'obrir-ne un a Cervera. Més endavant pensem fer-ho aquí a Agramunt i si té acceptació ho anirem fent a altres llocs.

– Quin canvi has notat, pel que fa a l'edat dels difunts, durant aquests anys?

– En primer lloc un augment massiu de morts joves per accident de trànsit. Aquest és, potser, l'aspecte més rellevant. Després també que la mitjana d'edat dels adults ha augmentat notablement.

– Parlant de la feina ens hem descuidat una mica de la família, la qual també deu "patir" amb tot aquest anar i venir en hores intempestives?

– Sí, de ben segur. Em vaig casar amb la Teresa Cortés el 1968, i l'any sobre muntàvem la funerària. Ho sia que ella ha estat un bon recolzament des del principi. Després varen venir els fills: el Josep M^a, el Joan Anton, la Teresita, el Jaume i l'Anna M^a.

M'agradaria comentar que la Teresita i el Jaume formen part de la Cobla Jovenívola d'Agramunt i l'Anna M^a de la

Infantil, ho dic perquè ells poden practicar una de les meves aficions predilectes com és la música.

– Ah sí? I tu no n'havies estudiat mai?

– No massa. Amb tot, vaig formar part de l'Escolania dels Escolapis, de les caramelles i dels festivals musicals que s'organitzaven a Tàrrega quan hi vivíem. També en aquell temps vaig viure un any aquí a Agramunt a "cal Petitó" del raval de Sant Francesc; aquest període el vaig

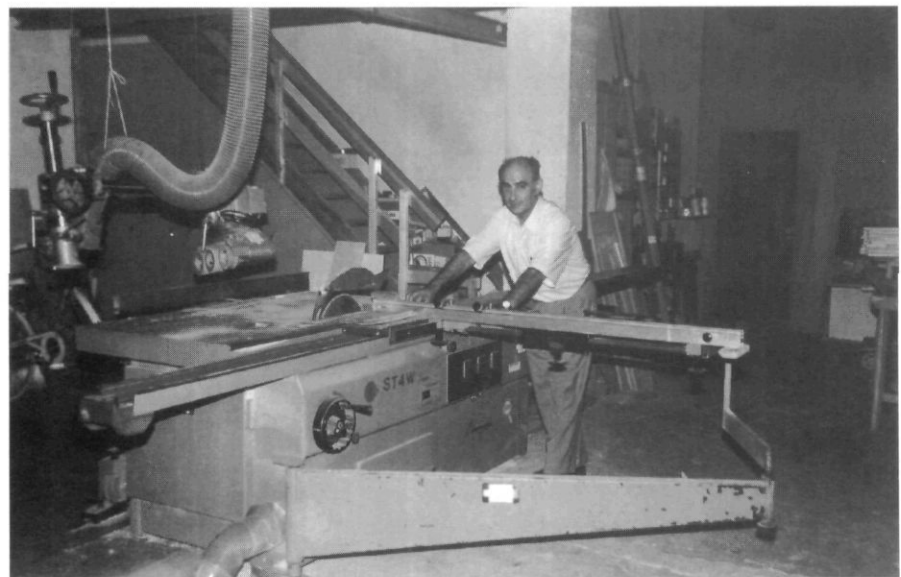
compaginar anant a repàs amb el Sr. Ginestà, fent de dependent a "cal Corriol" (cal Marquilles), i estudiant solfa amb l'Agnès Palou. Vaig estar a punt de participar al segon festival que va organitzar, però uns dies abans me'n vaig tornar a Tàrrega. Després, i degut a la feina, no m'hi he pogut dedicar més.

També m'agrada molt la mecànica i la fotografia, però em passa el mateix, que no tinc el suficient temps per dedicar-m'hi.

Durant la conversa, en parlar de la feina de fuster, al Josep M. se li nota que li agrada aquest ofici ja que creu que "és creatiu i gens monòton perquè continuament es fan peces diferents". També se sent orgullós quan algú li manifesta la seva satisfacció per una feina ben feta.

Pel que respecta a la funerària, lluny de voler frivoltzar, hem volgut trencar una mica el tabú sobre el tema de la mort. Convé –i jo amb ell– que és una feina com un altra, que la fa amb el major respecte i que tot i tenir els seus sentiments, en aquell moment ha d'estar serè per ajudar en el que calgui les persones necessitades del seu servei.

Josep Rovira i Feiné



L'ofici de fuster ho va compaginant amb la funerària.



GRUPO CONSIST SA
GRUCONSA

Carretera de Tárrega, s/n
Apartado de Correos nº 25
25310 Agramunt
(Lérida) España
Teléfono: (973) 39 02 00*
Telefax: (973) 39 02 08



SACS DE PAPER



PLÀSTICS



TRANSPORTS

Xocolata



Jolonch

AGRAMUNT



AUTO SERVEIS DEL SIÓ S.L.

**MECÀNICA, ELECTRICITAT
XAPA i PINTURA, AMB LA MÉS
AVANÇADA TECNOLOGIA**



SERVEI OFICIAL

Servei de grua permanent

Estem al seu servei a la

Ctra. de Cervera, s/n. (Polígon, nau 1 i 2)
Tels. Taller 39 22 31
Part. 39 01 50

AGRAMUNT



Reddis

ASSEGURANCES
GENERALS

FUNERÀRIA

Serveis de Companyies d'Assegurances

R. LLORENS

Traslats a províncies

Carrer dels Estudis Nous, 15 Telèfon: 390 420
AGRAMUNT (l'Urgell - Lleida)

FERRETERIA MOLINET

Ronda dels Comtes d'Urgell, s/n. - Telèfon 39 04 58



CORRETGES
RODAMENTS
CARGOLS
EXTINTORS
PINTURES

MÀNEGUES
E I N E S
MATERIAL
ELÈCTRIC
PLÀSTICS

AGRAMUNT - LLEIDA

Finestra educativa

Encara que els escolars estiguin en ple període vacacional, creiem que és bo donar compte d'una colla de fets relacionats amb les escoles i, d'una manera més directa, amb l'edifici vell de l'avinguda Agustí Ros. Els enumerem:

Primer. Molt a nostre pesar, hem de matisar la notícia donada fa uns mesos respecte el fet que el Delegat d'Ensenyament a Lleida havia concedit 5.000.000 per tal d'iniciar una primera fase de la remodelació de l'edifici vell de les Escoles. Realment la notícia era certa, ja que així ens ho va manifestar ell mateix en persona en una visita a Lleida que li va fer una comissió de la Junta de pares. En una darrera visita al mes de juny, però, les coses van canviar i ara va dir que pel present any s'havia destinat una quantitat entorn les 700.000 pessetes i escaig. De manera que primer ens digué una cosa i després una altra. I tant tranquil! Sempre s'havia dit que els catalans som gent de paraula! Bé, el cas és que la reparació de la llum i dels serveis que es pretenia fer amb uns 10.000.000 (l'altra meitat l'havia d'aportar l'Ajuntament) s'ha fet aiguapoll. Amb els diners concedits, ara, potser es podran canviar unes quantes bombetes!

Segon. L'Ajuntament sembla que ha entrat en una fase de realitzacions i, si el temps ho permet, abans que s'iniciï el proper curs, s'haurà pavimentat una part del pati i una altra s'haurà aïllat pels més menuts amb terra compactada, jocs per a infants, sorral, etc. El cost d'aquest arranjament del pati passa els cinc milions de pessetes i se'n fa càrrec el mateix

Ajuntament. La dita pavimentació d'una part del pati està pensada amb embornals i una canaleta perimetral per evitar que l'aigua s'entolli en cas de xàfecs.

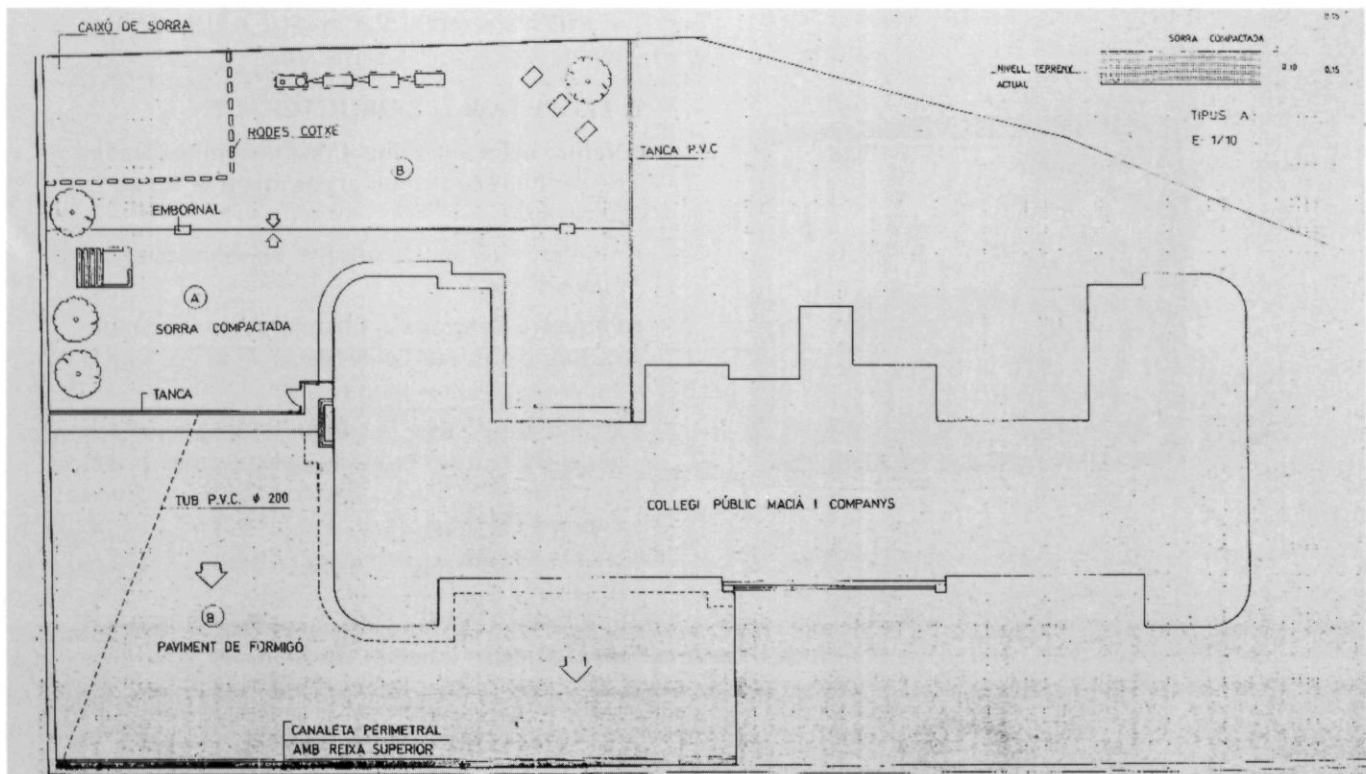
Tercer. L'Ajuntament acabarà d'arranjar la tanca, obra que s'havia iniciat fa temps i que es quedà paralizada. Així mateix es pintaran algunes dependències de l'edifici vell. Per altra part, espera tenir, abans que s'acabi el mes, els dos projectes d'il·luminació i de serveis de les Escoles; el cost dels quals projectes s'atansa al milió de pessetes.

Quart. El Consistori ha arribat a un acord amb l'empresa constructora a la qual va cedir part del pati escolar per un període de dos anys, perquè retiri la tanca de bona part del tros ocupat; hi continuarà sent, però amb una ocupació mínima, a l'espera que les obres acabin.

Cinquè. Quant a una informació que es va fer en un SIÓ respecte la concessió de 3 obertures envers el pati de les Escoles, se'ns ha puntualitzat que hi va haver un equívoc; les esmentades obertures no són a 40 cm del sòl, sinó a 400 cm, o sigui a 4 metres. A més, l'Ajuntament es reserva el dret (com es va fer en altres casos similars) de fer anul·lar les obertures, sempre que ho estimi convenient.

I res més. Esperem que els escolars i tothom passi unes bones vacances que ens permetin, quan sigui l'hora, reprendre amb ganes l'activitat.

La Junta de l'A.P.A. del Col·legi
Públic Macià Companys





CONSELL COMARCAL DE L'URGELL

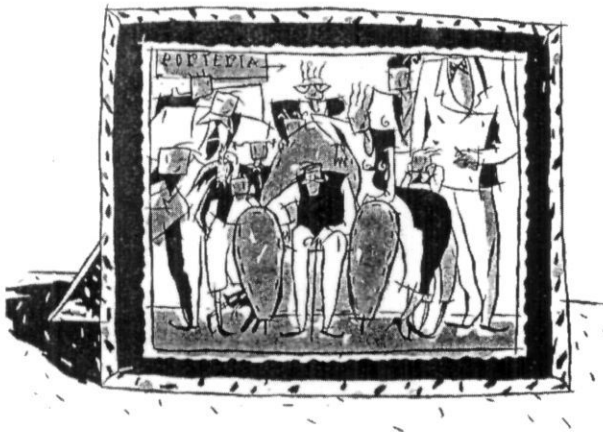
OFICINA COMARCAL DE CONSUM I TURISME

Formar part d'una comunitat de propietaris

L'edifici es divideix en espais privats i comuns. Els privats pertanyen únicament a cada un dels propietaris (habitatges, locals, apartaments). Els comuns pertanyen a tots i cadascun dels propietaris d'acord amb el seu coeficient de propietat.

PRINCIPALS ELEMENTS COMUNS:

L'estructura (sostres i suports verticals), els tancaments exteriors (façanes, parets mitgeres, façanes de patis interiors), la teulada o els terrats, els accessos als habitatges (vestíbul, escala), els locals i serveis comuns (maquinària, ascensor, antena col·lectiva de TV, zones enjardinades), les instal·lacions d'aigua, gas i electricitat fins a la connexió de cada habitatge, la xarxa de desguàs, els patis, els celoberts i les galeries.



EL PROPIETAT TÉ DRET A:

- **Fer reformes al seu pis**, modificant la distribució, instal·lacions o serveis de l'habitatge, sempre que no n'alteri l'estructura, la configuració exterior o perjudiqui els drets d'un altre propietari.
- **Aprovar o oposar-se a l'execució d'obres en elements comuns** per mitjà de votació en la Junta de Propietaris. Els acords adoptats amb les formalitats i majories legalment establertes són vinculants sempre que no siguin degudament impugnats.

EL PROPIETARI TÉ L'OBLIGACIÓ DE:

- **Vetllar pel manteniment dels elements comuns de l'edifici i contribuir al pagament de les obres necessàries.**
- **Mantenir el seu habitatge en bon estat de conservació.**
- **Permetre l'entrada a l'habitatge per fer reparacions o obres de conservació** d'interès per a la comunitat o altres propietaris.
- **Demanar permís a la comunitat de propietaris** per fer obres de reforma que impliquin els elements comuns de l'edifici i comunicar les reformes interiors previstes.

Per a qualsevol tema relacionat amb el consum, podeu dirigir-vos a l'**Oficina Comarcal de Consum i Turisme**.

C/. Agoders, 16 - TÀRREGA - Tel. 50 08 83 - Horari de 9 a 14 h.

El racó de la música

EL PIANO

El primer piano fou construït als voltants de 1707 a Florència per Bartolomeo Cristofori (1655-1731). El va anomenar *gravicembalo col piano e forte* ja que aquest nou instrument es diferenciava dels seus avantpassats per la capacitat de realitzar canvis graduals de matís, de *piano* (flux) a *forte* (fort), d'aquest nom en derivà el de *pianoforte* i per abreviació fou anomenat *piano*.

A partir de 1830 s'inicià la industrialització i investigació ja que és un instrument amb una maquinària complexa. Després de successives millores en diversos factors tècnics s'arribà a l'estàndart actual.

El piano, però, és fruit de l'evolució de diferents instruments de teclat. Considerem que deriva directament del clavicordi i del clavicèmbal. En el clavicèmbal les cordes són pinçades i el so és semblant al d'una guitarra. En el clavicordi, antecessor directe del piano, les cordes són colpejades per una peça anomenada tangent. Aquests instruments tenien normalment dos teclats petits amb diferent registre, l'un amb un so més fort i brillant i l'altre més flux i apagat.

Tot i que el piano amplià les possibilitats sonores amb un nou sistema de percussió mitjançant el colpejament de les cordes per un martellet recobert de feltre, no fou acceptat com un instrument nou i revolucionari sinó com una simple variant del clavicèmbal. J.S. Bach considerat el geni de la música barroca, composà per a clavicèmbal tot i conèixer l'existència del nou

instrument. És als voltants de 1760 quan el piano és acceptat i popularitzat entre els músics del segle XVIII. El piano, com totes les innovacions, fou poc acceptat al principi i van fer falta 50 anys per a la seva popularització.

La música per a piano té el seu auge al segle XIX, amb la música Romàntica. El piano es converteix en l'instrument per excel·lència



de l'home romàntic per la seva capacitat polifònica i d'expressió, per la qual cosa pot ser instrument solis-

ta o acompanyant. Compositors com Chopin, Liszt, Schumann, Mendelssohn i Brahms dediquen gran part de la seva obra a aquest instrument. També destaquen Musorgski, Granados, Albèniz, Janacek, Grieg, Debussy, Ravel, caracteritzats per una obra de caràcter marcadament nacionalista; al s. XX, Rachmaninof, Bartók, Stravinski, Schoenberg, Xenakis, entre molts altres dediquen part de la seva obra a composicions per a piano.

El piano és possiblement l'instrument més tocat de tots els temps. Al llarg de la seva història hi ha hagut grans intèrprets: Clara Schumann, esposa de Robert Schumann, Ricard Viñes, intèrpret lleidatà, i molts altres dels quals podem trobar gravacions, com M. Rostropovich, W. Kempff, P. Badura-Skoda, M. Pollini, D. Barenboim, C. Arrau o bé Alicia de Larrocha.

El piano és utilitzat també en música més popular d'aquest segle. Molts grups de jazz, swing, blues, rag-time, rock & roll, etc. incorporen el piano en la seva formació. La recent aparició de nous instruments electrònics amb grans possibilitats acústiques, no ha aconseguit desplaçar el piano dels àmbits musicals.

AUDICIÓ:

- **Vals Mephisto**, de Franz Liszt, interpretat per V. Ashekenzy.
- **Suite Iberia: Màlaga**, de Isaac Albèniz, interpretada per Alicia de Larrocha.
- **Vocalise**, Op. 34, núm. 14 de Sergei Rachmaninov interpretada per G. Vishnevskaja, soprà, i M. Rostropovich, piano.



Restaurant
Cafeteria
Discoteca
Sala de Festes
Piscines
Pista d'Estiu
Video-Set

Estacions de
Servei a:

Agramunt
Cubells
Montgai
Mont-roig

Establiments
E. S. A.

Tels. 390802
390202 - 390142

AGRAMUNT



Gestoria Feixa

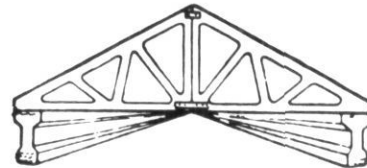
C/. Estudis Nous, 4 - Telèfon 39 06 31
Fax 39 23 07 **AGRAMUNT**

- Tota classe de gestions davant Organismes Oficials
- Assegurances Socials
- Assessoria fiscal, laboral i comptable
- Assegurances LA UNION Y EL FENIX

ROS ROCA S. A.

ELS ESPECIALISTES EN EQUIPS
PER A SERVEIS MUNICIPALS,
AGRÍCOLES I INDUSTRIALS

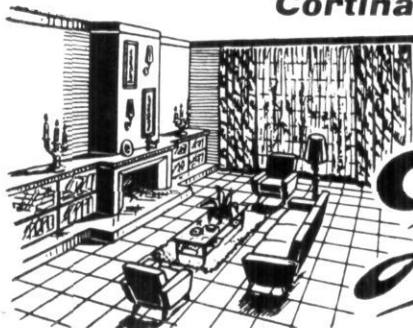
PRETENSATS



CUÑAT, S. L.

Avda. Catalunya, 13 Tel. 39.01.15 Apartat 26
AGRAMUNT Urgell-Lleida

Cortinatges i Tapisseria



DECORACIONS

Lurita

Avgda. Catalunya, s/n.
Telèfon (973) 39 03 39
25310 **AGRAMUNT**

VISILLOS
MOQUETES
TAPISSAT
DE PARETS
PINTAT DE
PISOS
ESTUCATS
EMPAPERATS

La muntanya, lloc de solitud

Estem a 29 de juliol. Acabo de arribar de les Agutlles i Pic d'Amitges. El temps immillorable. Ni calor, ni fred. Camí relaxat. Precisament per això ràpid. En la muntanya, com en la vida, voler anar de pressa és haver-hi de dedicar més temps. Només el ritme que un pot donar ha de ser la pauta de tota marxa. Aquest fa via i va lluny. Ha d'evitar deixar-se dominar pel que el pot atreure pel camí i no precipitar-se vers la meta. L'equilibri és la justa mesura de tot.

Feia temps que no podia gaudir de la muntanya com ho he fet avui. No hi havia ningú que et condicionés el pas. Camines, contemples, admires... Arribes al cim i assaboreixes tot allò que t'envolta. Ningú no es queixa de res... Ningú no et demana res. Et sents sol unit amb la muntanya. Recordes moments passats en ella amb altres persones. Necessites digerir tot el que és i representa. T'asseus i amb actitud d'escolta sents la veu de la immensitat, de la natura, del silenci, de l'aire que xoca contra la penya, del quinquilleig de les esquelles de les vaques que pasturen muntanya avall...

Ahir llegia, assegut aquí al refugi d'Amitges, en un llibre de muntanya: "malalts com solem estar del brogit dels carrers, de les males i mil voltes repetides músiques, de la xerrameca buida, potser indispensable, allò era, encara que fos per poca estona, o potser precisament per això, la pura felicitat". És ben cert que només quan tens la sort d'assaborir una felicitat plena de pau t'adones de les moltes malalties que se't van imposant i que les vius com si fos part natural del teu ser. Sempre serà necessari que l'home de les acaballes del segle XX trobi espais i moments de solitud. T'angoixa, potser, en un primer moment, però no se li ha tenir por. Pujant al cim, sense sentir els passos de ningú més, sol amb tu mateix i amb qui ets sents unit en la distància en la fe i l'amor, és com t'adones de la teva pobresa, que esdevé la gran riquesa. La solitud que



et dóna la muntanya és una experiència que ens transforma. Hom hi sent la temptació de deixar-la, de tornar a la vall, al pis, a la comoditat, a la vida rutinària... Cal aguantar la solitud. Com més llarga i més ampla, més et fa entrar dins un mateix.

Cal defugir del molt parlar, del repetir el que ja s'ha dit. Cal saber escoltar. L'autèntica escolta serà sempre el silenci. Un ermità del segle XX afirma: "Ningú no et serà un millor company de ruta que tu mateix en comunió interior".

És important la pràctica de l'esport per mantenir la condició física; però el que força la personalitat en el domini, en un control interior és la muntanya, l'excursionisme. En l'esport lluitem contra un altre, en la muntanya contra un mateix; en l'esperit perdem o guanyem a l'altre, en la muntanya ens guanyem a nosaltres mateixos. La muntanya és cultura i humanisme. Tot recorrent una vall, superant un grau o seguint una carena fins al cim, coneixem i estimem el país.

Al llarg dels anys han estat molts els joves que he acompanyat i invitat a la muntanya. L'esforç, el domini, el cansament, el caminar "per res"... a molts no els ha dit res. S'han sentit més atrets per

altres realitats. Pocs han aconseguit l'esperit de la muntanya. "Molts els cridats, pocs els escollits". No tothom pot fer muntanya, sí que tothom hauria de fer experiència de solitud. Ben segur que canviarien coses, actituds personals i, de retruc, també de la societat, del poble, de la família.

Tenim temps per "a fer", cal saber trobar temps fora del temps per a "fer-nos".

Em trobo ara davant un pi rosegat pels anys. Corcat, podrit, sec... Un simple filferro per estendre la roba és l'únic servei que fa ara. Quants anys! Ha aguantat tempestes, sol, pluja, neu, fred, calor i fins la força d'algun llamp (la negror de la seva fusta així ho expressa). Quantes persones ha vist passar per aquí! Jo el recordo ja dels anys 60. No sé si ja estava així. Només sé que no s'ha mogut. Que ho ha donat tot. Només li resta donar-se en el podrim i en algú que es fixi que encara hi és. La vida l'ha consumit. El silenci, la solitud no han estat impediment per ser on havia de ser i complir la seva missió. Seré jo el que he de ser i compliré la meua missió fins al final de la vida? Fins a la donació total?

Ramon Balagué

NOUS TRACTORS JOHN DEERE SÈRIES 6000 i 7000



LA QUALITAT ÉS LA NOSTRA FORÇA



1837-1987
150



CONCESSIONARI JOHN DEERE

VICENS

MAQUINÀRIA AGRÍCOLA, S.A.



Ctra. N-II, Km. 486'800 - Apartat 57 - Telèf. 60 04 50 - Fax 71 04 84
MOLLERUSSA - FONDARELLA

Suplement al col·leccionable / llibre:

UN SEGLE DE LA VIDA MUSICAL D'AGRAMUNT 1890-1990

Aquest suplement està motivat per donar a conèixer una nova informació (apareguda darrerament) i, aprofitant l'avinentsa, fer dos aclariments al que ja s'havia publicat. (1)

• En la fotografia de la pàgina 55 d'aquest treball, i en la relació dels components de la **Banda l'Armonia**, cal canviar el nom de JOAN RIBA pel de FRANCESC BELETA i LLOSES, que és el que correspon.

Per una millor comprensió, publiquem novament la fotografia amb el nom de tots els components.



BANDA L'ARMONIA.

Director Joan Solé (finals dels anys deu).

D'esquerra a dreta, drets: Miquel Ribera i Oromí (Miquel del Saló), Josep Valls i Vicens (Sacus), Josep Nadal i Valls, Ramon Pujadas i Miquel, Josep Balagueró (Llauner).

Asseguts: Josep Parra, Joan Solé i Pons (Calderer), Francesc Beleta i Lloses, Gaspar Grau (Gasparó de Puigverd), Jaume Ribera (Grill).



• En la fotografia de la part superior de la pàgina 57, la relació de participants de la tuna cal interpretar-la a l'inrevés en mirar la fotografia, ja que, aquesta, es capgirà en el moment de la seva impressió.

També per un major enteniment, la tornem a publicar correctament i amb els noms que la componen.

Alguns dels participants a la tuna de les Escoles Nacionals de l'any 1958.

D'esquerra a dreta:

Ignasi Gros i Arisa, Jaume Bonet i Guàrdia, Sebastià Vilalta i Bertran, Joan Ribes i Freixes, Ramon Amigó i Reus, Josep M^a Gené i Roset, Ricard Puig i Figuera, Mateu Escolà i Pasqual.

(1) D'interessar, aquest full pot afegir-se a l'**Apèndix** d'aquest llibre o, de no tenir-lo relligat, al SIÓ número 323 (gener 1991) que és on finalitza aquest col·leccionable.

• La nova aportació correspon: al programa (que es reproduceix íntegrament) d'un "Grandioso Festival Artístico" a benefici de la reconstrucció de la Capella del Socós, celebrat al Casal el 18 d'abril de 1954. Com es pot llegir, hi ha una àmplia participació d'artistes locals d'aquells temps —especialment de l'àmbit musical—, disposats a col·laborar per aquesta obra benèfica.




Aquest programa s'hagués hagut de publicar a **Festivals Musicals** (pàgina 32), del col·leccionable: UN SEGLE DE LA VIDA MUSICAL D'AGRAMUNT 1890-1990.

PROGRAMA
de los actos
que se celebrarán en el

Grandioso Festival Artístico

a beneficio de la reconstrucción de la
CAPILLA DEL SOCÓS



Domingo 18 de Abril de 1954
a las 10'15 de la noche
en la Sala de Espectáculos del
CASINO AGRAMUNTES

PRIMERA PARTE

INES PALOU ROS, presenta a
Conjunto Dominó *con música variada, integrado por: Al piano, M.^a Teresa Flaqué - M.^a Teresa Mir*
Acordeones: F. Ros - M. Ginestá - L. Pons
Saxo-Violín: José Ribalta Trompeta: Juan Zurita
Batería: Jaime Cots

Muñequita *Ballet por M.^a Carmen Llana*

Las espigadoras *Coro por: M.^a Angeles Ros*
Rosa M. Paris-A. Creus-P. Viñals-T. Pera-M. R. Torres
y M. Cots. Presentación: Jorge Triginer

La Galeota *Romanza por Juan Panadés*

La mare mia *Estampa andaluza por Luis Pons*

Ellos y ellas... *de ayer, por*
M.^a Carmen Llana - Domingo Ros - Rosa M. Gomá
José M. Farré-Ana M. Boncompte-Jaime Farré- Lolita
Ginestá- Pedro Ribó- Joseina Arriaso- José M. Bonet
M. Teresa Mazón - José M. Paris - M. Nieves Ros
Ricardo Farré. Presentación: M. Antonieta Roig

Molinos de Viento *Dueto de la carta, por*
María Teresa Flaqué y Juan Panadés

Jota *cantada por Javier Bernaus*

Mago Krik *con sus sensacionales números:*
La jaula encantada - Cuerda india - El pañuelo
misterioso - El poder de la varita mágica - La
pelota viajera - La pandereta maravillosa.

SEGUNDA PARTE

«Bella minyona» *Ballet catalán, por*
Dolores Fernández- Dolores Inglés- Carmen Quintana
Ramona Pons - Carmen Riu - Rosita Solé.
Al piano: Montserrat Ribera

Sainete *por Maria Ros y Pepita Figuera*

«Transformació» *Maestro Ribera, por Ramón Sans*

«La fadrina va a la font» *canción por R. Sans*

La Dolorosa *Romanza por Ramón Sans*
Al piano: Maestro Ramón Ribera

La Verbena de la Paloma *Cuadro de D. Hilarión*
por José Ros. Al piano: Maestro R. Ribera

Ai, que tinc! *Chotis por Luis Bertrán*
Música del Maestro Ribera

Recital - Concierto de Violín
a cargo de RAMON MORA, ejecutando el siguiente
programa: CZARDAS de Monti, AIDA de Verdi y
LA DOLORES, Vals Jota, de Bretón.

Actuación de la Masa Coral
que interpretará su escogido repertorio de canciones
acompañada de la orquesta

La Principal de Agramunt

AGRAMUNT, Abril de 1954

COMIAT

*A tu
sempre en el record*

Cinquanta anys de convivència és tota una vida de dedicació que comença al peu de l'altar i acaba quan la mort, sempre inoportuna, posa fi a aquella unió que amb afecte, voluntat i perseverança, ha sabut sobreviure als escolls que van sorgint al llarg del camí.

Ara aquesta dolorosa circumstància s'ha produït i ha modificat tot el meu entorn. Sempre en tots els esdeveniments importants de la nostra vida hi ha un abans i un després que marquen els nostres comportaments i trajectòria futura.

Estic sola i la llar ja no és la mateixa sense tu. Tot està encara ple de la teva presència i qualsevol objecte personal teu, desencadena els records de passades vivències que em fan ennyoradissa i

malenconiosa.

No és fàcil adaptar-se a aquesta nova situació i acceptar el fet de la seva irreversibilitat. A voltes penso que tot ha estat un somni, però la realitat s'imposa brutalment. No és solament el buit de la presència física, és la penosa sensació de soledat, aquella manca de companyia que tot sigui silencis per falta d'interlocutor, i les paraules es quedin a la gola sense ningú a qui dirigir-les.

Era aquella seguretat i confiança de saber que en la llar hi havia algú que esperava el teu retorn.

Eren aquells llargs silencis compartits perquè ja no necessitàvem paraules. Viuïem submergits en la rutina que dona la llarga convivència i que era l'essència de la nostra vida. Era una subtil complicitat per les debilitats i rareses que els anys provoquen i fomenten.

I, tot d'un plegat sens que tens de començar a viure en singular, que has d'aprendre a

decidir per tu mateixa, que no tens més obligacions que les que t'imposes i que tant la soledat com la companyia tenen un preu que has de pagar.

Ara els dies esdevenen una afanosa recerca d'ocupacions que en donen un oblit fictici i temporal, però aquelles vesprades, quan el dia s'esmuny, tenen per a mi una significació singular i única.

Era l'hora del comentari, de la confidència, de la lectura assossegada i del descans. És en aquest moment quan sento que la soledat em pesa com una llosa.

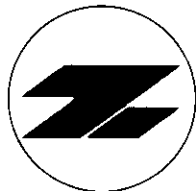
Després el silenci de la cambra i el llit no compartit, són el testimoni dolorós de la realitat present.

La pregària surt espontània i fervorosa, després els ulls es tanquen poc a poc i en un gest inconscient cerco la teva presència en un llit buit i fred i com una oració murmuro suament.

Bona nit espòs!

TERESA

SERVEIS 10
SERVEIS IMMOBILIARIS



ZURICH ASSEGURANCES

HOGAR-MULTI RISC
COMERÇ - VIDA
AUTO - IMMOBLES

COMPRA - VENDA
LLOGUER DE PISOS
ADMINISTRACIÓ COMUNITATS

LLOGUER APARTAMENTS SALOU - CAMBRILS
AMB PISCINA, PÀRKING, JARDÍ, A 100 M. DE LA PLATJA

LLOGUERS
PIS MOBLAT TOTALMENT
PIS CARRER SIÓ, AMB CALEFACCIÓ
PISOS NOUS A ESTRENAR, CTRA. DE CERVERA
PIS ECONÒMIC, 2 HABITACIONS
PIS EDIFICI "LA TORRE" (MOBLAT)

VENDES
PIS CTRA. DE CERVERA 100 M², MÀXIMA QUALITAT
PIS CARRER SIÓ, SEGONA MÀ, 5.400.000
CASA SEGONA MÀ, CTRA. DE CERVERA
CASES UNIFAMILIARS SECTOR CLOS

LOCALS COMERCIALS
LOCAL 70 M² ECONÒMIC
LOCAL 250 M² AMB BOMBA DE CALOR,
CARRER ÀNGEL GUIMERÀ (IDEAL PER OFICINA)
LOCAL AMB MAGATZEM, CÈNTRIC
LOCAL CARRER SIÓ

SOLARS
OPORTUNITAT ÚNICA: PARCEL·LES DE 200, 300, 400 M²
A 4.800 PTS. M² (URBANITZACIÓ EN CONSTRUCCIÓ).

C/. ÀNGEL GUIMERÀ, 10
TEL. I FAX 392324 - AGRAMUNT



Tallers Joan Jové i Solé

C/. del Clos, 10

INDÚSTRIES JOVÉ BALASCH, S.L.

C/. de la Comtessa Aurembiaix, 7

Tel. 39 06 01

Fax 39 11 51

AGRAMUNT



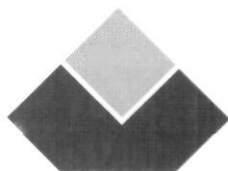
**ESPECIALITAT EN
PINTURA DECORATIVA**

REVESTIMENTS TÈXTILS
CORTINATGES I RIELLS
PINTURES INDUSTRIALS
I EN GENERAL

APLICACIONES DE PINTURA CAPITAN, S. C. P.

C/. Jaume I, 12 - Tel. 973 / 39 04 03

AGRAMUNT



PALVI

**Fabricació d'equips per la recollida i
transports de residus**

Polígon Ind. par. 27 - Tel. 39 12 48 - Fax 39 16 38 - **AGRAMUNT**



SERVEI
POST-VENDA
TÈCNIC

PRESTIGI EN CALOR

Electricitat **A. INVERNON**

C. del Molí Vell, s/n.

Telèfon 39 01 76

AGRAMUNT

RELOTGERIA - JOIERIA

ÒPTICA

E. LLAGUNES

ÒPTIC DIPLOMAT

Us ofereix tota classe de muntatge
d'ulleres graduades i de sol.

Carrer del Sió, 6 - Tel. 39 02 61

AGRAMUNT

TALLER DE PINTURA INDUSTRIAL
I DECORATIVA

Moisès Cases

TRACTAMENT DE FUSTA I FERRO, ESTUCATS DE
CALDER DE PRESSIÓ, OSAKA, AMIANTITES,
SISTEMES ILLUMITEX, IMITACIONS DE FUSTA I
MARBRE, ESTUCATS A LA CALÇ I QUALSEVOL
TRACTAMENT DE PINTURA ANTIC I MODERN

C/. Sant Joan, 26
AGRAMUNT (Lleida)

Tel. 39 23 75
(contestador automàtic)

FUNERÀRIA

J. TORNÉ

Exclusiva de tots els serveis de OCASO, S. A.

Avda. Catalunya **AGRAMUNT** Tel. 39 08 62
(Edifici La Torre II)



FONTANERIA



CALEFACCIÓ



AIRE CONDICIONAT

*Gilbert
Bertran*

Plaça Pare Gras, 2
Tel. 973 / 39 23 63

AGRAMUNT

Al poble d'Agramunt

*Al mig d'una planícia i
a la falda d'un turó,
hi ha la Vila d'Agramunt
entre el canal i el Sió.
Segons ho diu la llegenda
abans es deia munt d'or
ara es diu Agramunt
a causa d'una dissort.
Al nord limita amb Oliola
a l'est amb Puigverd
al sud amb Tàrrrega i
a l'oest amb Preixens.
Mirant cap a migdia i
al cim d'una muntanya,
hi ha una torra alta
que és el Pilar d'Almenara.
És típic i atractiu
anar-hi a fer una berenada,
des d'allí, s'observa molt bé
tota la plana de l'Urgell.
La terra és molt agraïda
que si la cuides bé
dóna fruita i hortalissa
i també omple el graner.
Els habitants d'aquí
actius i treballadors,
tant si són els menestrals
com si són els agricultors.
Les fàbriques que hi ha aquí
de torrons i xocolata
sempre han estat, aliment i alegria
per a tota la rodalia.
Sempre ha estat planter i jardí
de bons músics i escriptors
que han portat sempre l'alegria
als Aplecs i Festes Majors.
També hi ha altres activitats
que ajuden a guanyar la vida
que el qui té feina i salut
hi està molt bé a la Vila.
Hi ha la bonica Església
que és una joia romànica
on es reuneixen els fidels
d'Agramunt i comarca.
Els jubilats que viuen la vida,
la sala de ball i el cafè
els ajuda a fer-la
més divertida.
El Mercadal d'Agramunt
que es pot titular d'excel·lència
on s'hi passegen petits i grans
i els avis de la Residència.*

JOSEP BARRERA BARDES
Residència Geriàtrica Mas Vell

Els despropòsits d'un estiu

A més de diverses víctimes mortals, centenars d'hectàrees dels nostres boscos han sofert una de les pitjors catàstrofes causades pel foc en els darrers anys. Els masiaires de les zones afectades han estat els directament afectats, ja que ells són els qui ho han sofert en pròpia carn. Per molts, els seus béns de subsistència han esdevingut un tros de terra calcinada i un munt de cendra, símbol de tantes essències que han estat i que ja no són. Per a uns altres, la majoria, la cosa no ha estat tan greu, Malgrat els sentiments de solidaritat amb els seus dolors, han tingut l'avantatge de contemplar l'escenari des de la reraguarda a l'empara dels mitjans informatius que, per altra banda, no es pot pas dir que hagin escamotejat al públic les imatges més colpidores.

Però el malefici del foc, malauradament, no ha estat pas l'única causa d'un estiu ple d'incidents per a la humanitat; i aquí és on en principi volia anar a parar. Es diu que les adversitats no vénen mai soles, ni en són sempre culpables els mateixos elements. Se solen basar en la suma de diversos fets que s'alternen en un espai de temps determinat i en indrets dissemblants.

Precisament aquests dies (finals de juliol), es parla molt de les calamitats que estan acabant amb la vida de milers de persones per culpa d'un enfrontament forassenyat entre diverses ètnies, motiu pel qual a la matança directa de les armes cal afegir-hi una epidèmia de còlera i altres malalties que estan assotant els camps de refugiats, on la massa humana, a més a més, és víctima de la manca d'aliments i de la carència total de medicaments. El lector suposo que haurà copsat que es tracta del llunyà estat de Rwanda, un estat, el rwandès, amb l'afegitó de trobar-se immers en un agut subdesenvolupament econòmic motivat, sobretot, per la superpoblació, al costat de mancances d'altres tipus.

Un altre signe de la present malastrugança estiuenca ha estat l'aparició d'una forta onada d'atemptats arreu del món. I no és que al llarg dels anys no estiguem força familiaritzats en aquests avencs de la mort. No. Però hem de convenir que les dimensions dels actuals responen, evidentment, als dissenys obscurs d'organitzacions on el crim s'entén com el mètode més sa per a dur a terme la finalitat d'innobles vel·leïtats.

Un altre ordre de coses ens testimonia l'absurditat d'un estiu, el desgavell del qual ha superat el que podríem qualificar com a nivell normal: es tracta de la persistent sequera que a hores d'ara està en camí d'establir un nou rècord en diverses comarques del nostre país, un cas semblant al del mercuri que s'ha entossudit a omplir els tubs del termòmetres.

I, si se'm permet, una darrera observació: l'anticatalanisme radical darrerament està mostrant les urpes més que mai. Hi pot haver alguna mena de connexió entre la xardor estiuenca i la manera d'exterioritzar uns rampells perversos i malintencionats?

A. PONSA



Agropecuària de Guissona, S. Coop. Ltda.
Avda. Verge del Claustre, 32 - 25210 Guissona (Lleida)



Caixa Rural de Guissona



St. Joan, 1 - Baixos - 25310 AGRAMUNT
Telf./Fax (973) 39 21 22

- SERVEIS IMMOBILIARIS
- ASSEGURANCES
- MANTENIMENT DE LA LLAR
- RESERVA I INFORMACIÓ VIATGES

LLOGUERS

- Es lloga pis amb despatx: 160 m², cèntric i molt assolellat.
- Es lloga pis: 90 m², cèntric, moblat i terrassa. 35.000 pts/mes.
- Es lloga pis: 120 m², calefacció, terrassa, pàrquing i golfa. 38.000 pts/mes.
- Es lloguen baixos: 160 m², molt ben situat. 60.000 pts/mes.
- Es lloga magatzem: 200 m² (oficina a part), amb calefacció i aire condicionat. 50.000 pts/mes.
- Es lloga pis: Molt cèntric, amb calefacció i molt assolellat. 28.000 pts/mes.
- Es lloga pis: Molt cèntric, assolellat i en molt bon estat. 27.000 pts/mes.

VENDES

- Es ven pis: 120 m², quatre habitacions, gran menjador, amb calefacció, terrassa i golfa. Molt assolellat. Preu: 9.000.000.
- Es ven xalet: Entre Calafell i el Vendrell. 900 m² de parcel·la i 200 m² edificats. Calefacció, terrassa i pàrquing. Preu: 19.500.000.
- Es ven apartament: A Taüll. 63 m² més 10 m² de terrassa. Pàrquing. Preu: 9.000.000.
- Es ven casa: Molt cèntric. Preu: 4.000.000.
- Es ven pis: 90 m² amb golfa de 30 m². Calefacció de gas-oil, terrassa i pàrquing. Preu: 8.000.000.
- Es venen pisos: 120 m². Amb calefacció, terrassa, golfa i pàrquing. Preu: 9.500.000 i 10.000.000.
- Es venen cases unifamiliars: 85 m² per planta. Amb terrassa i pàrquing. Preu: V.P.O. max. 10% Fons perdut.
- Es venen baixos: 130 m². Cèntrics. Preu: 7.000.000.
- Es venen baixos: 300 m² i molt cèntrics. Preu: 14.500.000.
- Es ven casa: Tres plantes i grans baixos. Amb terrassa i garatge. Preu: 13.500.000.
- Venda de solars edificables: De 200 a 650 m², en diferents punts d'Agramunt.

PREUS REALS INFERIORS. TENIM EL PIS O LA CASA QUE BUSCA! Consulti'ns sense compromís!

Des de les golfes del Farreny

"La Remei" (11) "Cal Guinovart d'Agramunt, si us plau"

Vaig marxar de la cuina, i feia molta calor en aquella nit de juliol de 1994. Em vaig asseure d'esquena al balcó. I havia la persiana tirada avall, em tocava a l'esquena i al coll a través dels barrots de la cadira i per sobre d'aquesta, sentia una suau frescor a la meua pell. Al carrer corria un aire molt agradable. A la ràdio tocaven "Variacions sobre un tema de Haidyn" de Johannes Brahms, dirigit per Von Karajan, meravellós. Veia i sentia també, el soroll que feien nens i nenes jugant a la caseta de la bàscula municipal, de la plaça del Pou. Es veien feliços i contents, en com s'empaitaven, es parlaven i cridaven. I passava, pel davant de casa, una parella agafats tots dos, i cada dues o tres passes es paraven, i s'estimaven amb tota naturalitat, molt netament, amorosament.

Ja feia bastants dies que s'havia inaugurat l'"Espai Guinovart". Ell havia dit, tot rient i en broma, que ara la seva esposa era l'"Espai", o que amb qui ara estava casat era amb Agramunt.

— Aquesta cosa és ben veritat, em comentava el Josep, i que, en Josep Guinovart sabia molt bé que quelcom gran faria però, fins i tot ell, ha estat el primer sorprès del que ha fet, del que

està fent, li va sortint. Així, doncs, no és estrany que enyori l'"Espai" i Agramunt; necessita veure'ls, viure'ls, estar ací a Agramunt, el més a prop de l'"Espai", per enriquir-lo, millorar-lo, dia a dia.

Tenim tots els agramuntins motius més que sobrats per a ser optimistes i estar joiosos i contents, perquè tothom ha dit sí a l'"Espai Guinovart". Cada agramuntí, agramuntina, s'ha adonat de la importància que té això. Ara ja veiem tots que això no és un trencaclosques, que en certa manera no hi ha perquè entendre-ho, que poc importa el que representa, perquè això, "És", senzillament. I molt poc importa l'anècdota, l'argument, en aquest cas. Els agramuntins sabem molt bé que l'art té molt de misteri. Que en Guino, molt de mag, d'il·lusionista, d'inventor; en definitiva, de creador.

— No veus, Remei, m'hanava dient el Josep, que l'"Espai Guinovart" d'Agramunt no té precedent en cap més lloc del món? Una bona amiga em deia —Farreny, avui aquest dos de juliol estem fent història. — Sí, però a més estem fent, s'està fent, escrivint, pàgines molt importants d'art contemporani, ara i ací a Agramunt, que enllaça, dóna continuïtat, a l'obra dels nostres

avantpassats. La nostra superba Església romànica-gòtica, amb la nostra Verge del Socors, i la d'aquest creador actual que fa un art inclassificable i incomparable, que als més entesos els està deixant bocabadats, com la Lina Davidov, la seva galerista a París, la Lourdes Sampol, una altra galerista que té a Palma, el director de la Fundació Miró, el de l'Institut Francès, el de l'Institut Alemany, el del Britànic, a bons crítics, pintors, ballarins, actors, polítics, escriptors, poetes, novel·listes... Tota aquesta gent hi foren per la inauguració. L'"Espai Guinovart" és i serà un espai viu; ara el Josep Guinovart el que precisa ací a Agramunt, és un lloc on tenir un dipòsit d'obra seva, com a mínim tanta com la que hi té exposada, per renovar-la. Necessita una casa amb la suficient dignitat per a rebre les persones que aniran venint, i tornant, a veure l'"Espai". Però el que més necessita és un estudi per a treballar ací a Agramunt, amb una bona premsa per a fer obra gràfica. Necessita el que calgui, perquè és inimaginable el que en Guinovart és capaç de fer ací a Agramunt, pel bé d'Agramunt, per Lleida, CATALUNYA, i pel món sencer.

ES LLOGA PIS A BARCELONA

4 habitacions, tot exterior

**C/. Entença (Entre Av. Roma i C/. València)
Telèfon 31 27 23 (matins)**



— Libreria

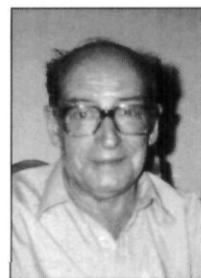
— Papeteria

Plaça del Pou, 2

Tel. 39.04.25

AGRAMUNT

L'ESPIGA



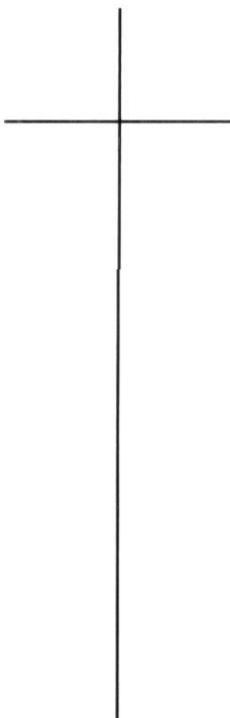
Recordem a

Hermenegildo Grau i Simon

que morí a França el passat dia 26 de juliol de 1994,
a l'edat de 75 anys.

El teu germà i família no t'obliden.

Agramunt, agost de 1994



Tercer Aniversari

Maria Pampalona Tallaví

que morí cristianament el dia 10 d'agost de 1991,
a l'edat de 68 anys.

Tots els qui t'estimàvem, sempre et recordarem.

Agramunt, agost 1994

Esports

XIIè CAMPIONAT DE FUTBOL-SALA "VILA D'AGRAMUNT"

Durant el mes de juliol s'ha vingut celebrant el Campionat de Futbol-Sala "Vila d'Agramunt", que en la seva 12a edició ha comptat amb la participació de 18 equips i un total de 250 jugadors.

Els partits s'han disputat ininterrompudament de dilluns a divendres al Polisportiu Municipal.

La característica fonamental del Campionat, ha estat la de mantenir l'emoció fins a la fi del mateix i de donar opció a tots els equips a lluitar pel títol fins a l'últim partit.

Dins del Campionat, distingim dos grups: el dels equips que lluiten pel títol, i el dels equips que competeixen per divertiment i pel plaer de gaudir amb l'esport.

Un dels aspectes a ressaltar és la gran esportivitat que s'ha viscut al llarg del Campionat, la qual cosa queda demostrada per l'escàs nombre de targetes mostrades i la manca d'incidents.

La classificació final del Campionat ha quedat de la següent forma:

1) Foto Estudi Pijuan, 2) Pub Kronic Chabs, 3) C. G. Balagueró, 4) Puigverd Rock, 5) Autoscoles Martí, 6) Kipps, 7) Biturbos, 8) C.F.S. Preixens, 9) C.F. Butsènit, 10) Exploters G.B., 11) Maccavi di levantar, 12) Frankfurt del Sió, 13) Zona Olejada, 14) Guanaminos Team, 15) Pizzeria can Palou, 16) Laker's Citroën, 17) El farolillo verde, 18) Fora de joc.

Màxim golejador: Joan Carles Escolà (Biturbos).



Equip guanyador del XIIè Campionat de Futbol-Sala.



Equip finalista.

Vè CAMPIONAT INFANTIL DE FUTBOL-SALA

Aprofitant el període de vacances escolars, s'ha celebrat el Vè Campionat infantil de Futbol-Sala, dirigit als menors de 14 anys.

Els partits s'han disputat pels matins a la pista del Polisportiu Municipal; la participació ha estat molt nombrosa essent 7 el nombre d'equips inscrits i participant un total de 85 jugadors.

Les característiques diferencials d'aquest torneig són:

- * Donar una ocupació al temps de lleure durant el parèntesi de vacances estivals.
- * Fomentar el companyerisme entre els jugadors.
- * Disfrutar del joc i l'esport en si mateixos i no de la competició.
- * Establir tot un seguit de valors educatius i formatius en els nens.

El campió ha estat: Supermercat Aldi.

CURSETS DE NATACIÓ

Des del passat 28 de juny, s'està realitzant una de les activitats esportives més populars de l'estiu: els **Cursets de Natació**, que en les seves diferents modalitats:

- Cursets per infants
- Cursets per adults
- Cursets per la gent gran
- I la novetat: Activitats aquàtiques pels nadons, estant resultant d'allò més exitoses.

De forma ininterrompuda es desenvolupen els diferents torns, caracteritzats, un any més, per la nombrosa participació. ➤

CURSETS DE NATACIÓ PER INFANTS:

Durant els últims dies del mes de juliol es porta a terme encara, el 2on torn de cursets de natació que és el més nombrós amb un total que sobrepasa els 90 nens i nenes inscrits.

1er torn, va resultar tot un èxit quant a participació, diversió i aprenentatge, acompanyat a més per unes esplèndides temperatures per gaudir de l'aigua i les piscines.

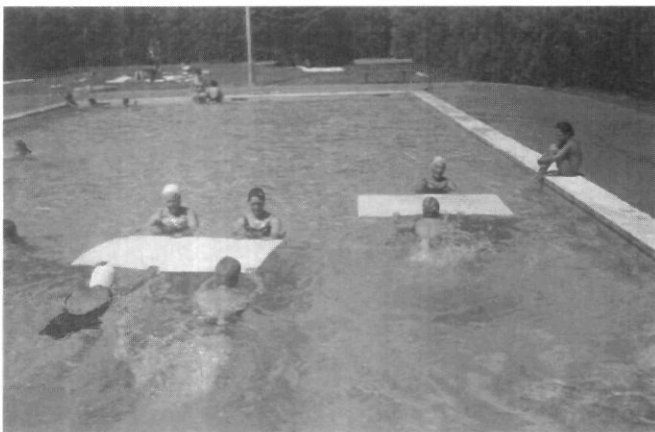
Aquest primer torn, va finalitzar amb una espectacular jornada de cloenda el dissabte 16 de juliol i durant la qual els petits varen mostrar tot allò que havien après durant els dies de curset: exhibicions i joés, entrega de diplomes i esmorzar, varen fer del matí a les piscines una autèntica festa que es repetirà, amb novetats importants, durant els dos torns següents.



Cloenda del primer torn de Cursets de Natació.

CURSETS PER ADULTS I CURSETS PER LA GENT GRAN:

Ambdós cursets de natació continuen realitzant-se a hores d'ara amb un notable increment de participants que,



La gent gran gaudeix dels beneficis de l'aigua.

dia a dia practiquen les activitats aquàtiques més diverses i divertides. Els torns es van succeint de forma continuada, i així seguiran fins a la fi del mes d'agost.

ACTIVITATS AQUÀTIQUES PELS NADONS:

Aquesta activitat, de nova incorporació al programa d'ofertes estiuenques del Patronat Municipal d'Esports d'Agramunt, s'ha realitzat diàriament al llarg de quatre setmanes durant el mes de juliol, i el balanç final ha estat realment molt positiu.

El grup de nadons, de fins a 2 anys d'edat, han experimentat, amb l'acompanyament dels pares, tot un seguit de sensacions inèdites per ells, que han contribuït a llur desenvolupament motriu de la forma més suau i divertida: "a l'aigua".

L'activitat va finalitzar el passat dia 29 de juliol amb l'entrega dels corresponents diplomes d'assistència de mans del Regidor d'Esports de l'Ajuntament de la Vila, el Sr. Jaume Jovell i Marsà.

Els excel·lents resultats d'aquesta primera experiència fan que ens plantegem repetir l'activitat, i fins i tot ampliar-la, el proper estiu.



Activitats aquàtiques pels nadons.

INICIACIÓ ALS BALLS DE SALÓ

Durant tot el mes de juliol s'ha portat a terme el 1er torn d'una atractiva activitat: "els Balls de Saló".

Cada dimarts i dijous del mes, s'han celebrat, al Pavelló Municipal, les sessions d'iniciació als diferents balls, des dels més populars fins als més moderns i actuals: cha-cha-cha, vals, samba, rock and roll... entre altres.

En total 10 parelles han après els principals passos dels balls, i alhora han gaudit d'una pràctica divertida i molt escaient per l'època de les vacances.

La cloenda del 1er torn es va celebrar el passat dijous 28 de juliol.

Fruit de l'èxit de l'activitat, s'ha previst la realització d'un segon torn de Balls de Saló, pel dia 2 d'agost.

TRIALSIN

El passat dia 17 de juliol, es va celebrar a la localitat de les Puelles una prova puntuable pel Campionat de Catalunya de Trialsin, on el jove pilot agramuntí Francesc Recio, es va imposar amb clara superioritat a la resta de participants mostrant un nivell de forma excel·lent.

La línia ascendent del nostre jove valor queda palesa en els últims títols aconseguits aquesta temporada: el campionat de Catalunya i el Campionat d'Espanya, així com les seves imparables possibilitats per la consecució del Campionat del Món a celebrar els dies 7, 10 i 14 d'agost a la localitat de Zafra (Badajoz).



Francesc Recio va brillar durant la seva actuació.

ALTRES ACTIVITATS

Dins de les activitats de l'Sportestiu'94, s'han realitzat diverses sortides; totes elles tenen en comú la característica d'oferir la possibilitat de fer esport en contacte amb la natura.

Aquestes activitats han estat les següents:

- * Descens de Barranc del Forat del Bulí.
- * Pràctica de piragüisme al riu Segre al seu pas per Ponts.
- * Excursions amb bicicleta: realitzant rutes diverses pels voltants d'Agramunt.



Un grup de participants a les excursions ciclistes.



Piragüisme a l'incomparable marc natural de Ponts.



Memòria del 10è aniversari de

Ricardo Ros Llauder

(Mundí de la Torre)

6/1900 – 8/1984

i de la seva esposa

Dolores Solé Sort

(Sra. Lola de cal Mundí)

filla de cal Blasi de Ventoses
que morí el passat 2 de juny

5/1910 – 6/1994

Els seus fills i demás família agrairan
una pregària en el seu record.



Col·legi de "les Monges", curs 1946-47. De dalt a baix i d'esquerra a dreta: Quimeta Marquilles, Roser Farran (Ossó), Lola Sans (Castellnou), Rosa Sala (Preixens), Palmira Areny, Carme Boncompte, Teresa Anguera, Antònia Vilalta, Maria Solé (Montfalcó), Cecília Riba (les Pallargues), Maria Farreny, Paquita Pla (les Puelles), Conxita Boix.

Maria Martí, Maria Penella, Maria Roqué, Lola Trepal (Pradell), Immaculada Galceran (Alòs de Balaguer), Maria Mateu (Preixens), Maria Fitó, Maria Ros Gomà (Puigverd), Rosita Llordés (Renant), Elionor Solans (les Puelles), Maria Carme Escolà, Ramona Solans.

Madre Inocencia, Maria Solé Mora, Carme Cahelles, Teresa Boncompte, Enriqueta Amigó, Palmira Sera (Renant), Maria Silvestre, Teresa Cortés, Teresa Cuñat, Angelina Miralles (Mafet), Roser Cluet (Pradell), Adela Santamaria, Pilar Felip, Madre Dolores Paria.

Ramona Garriga, Maria Cirera (Pradell), Rosita Pujol (Preixens), Agnès Jové, Teresa Creus, Teresa Llordés (Almenara), M^a Rosa Morera, Maria Ros, Mercè Vicens, Assumpció Cortada, M^a Carme Cortada, Adelaida Cirera (Pradell).

Francesca Sangrà (Preixens), Benvinguda Pinós, Rosa Inglés, M^a Teresa Flaqué, Carme Rosell, Carme Farré (Cervera), Teresa Farré, Pepita Cahelles, Josefina Puig.

Els lectors escriuen

RECORD

No sé si viure sempre al límit és gratificant, sense pensar en el demà, sense trencar-te el cap pensant en les injustícies d'un món, que avui s'ha vestit de gris i la pluja ha fet acte de presència, pluja apreciada pluja.

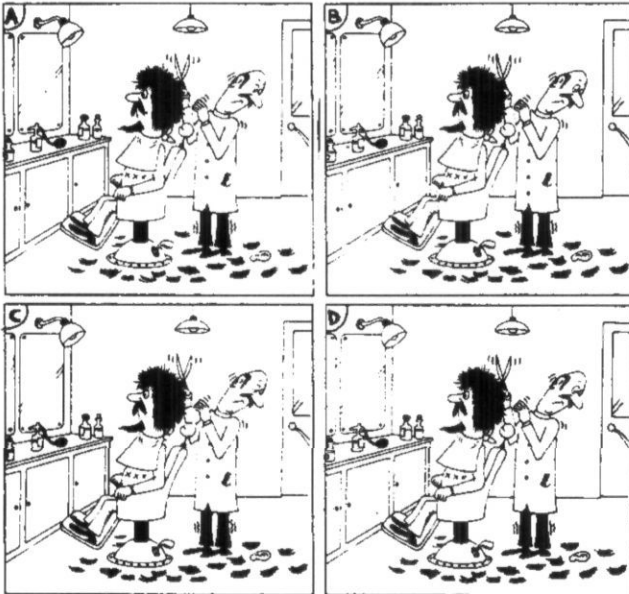
Nostàlgia no sé si és aquesta la paraula i si hi ha paraules per justificar o perquè ésser... El record em sembla poc i la realitat una il·lusió reflex d'un altre món, d'un altre jo.

PD: Qui camina per un camí, s'empassarà pols, però només aquell qui vulgui arribar seguirà empassant-se pols.

R. GUIXÉ

VISUAL

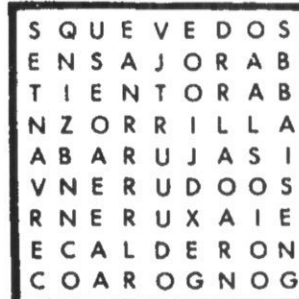
Mentre el dibuixant feia aquesta escena, un fotògraf ha agafat les preses A, B, C i D (però no en aquest ordre). Sabríeu trobar l'ordre exacte?



Solució: C, D, A, B.

SOPA DE LLETRES AMB "XULETA"

En aquesta sopa de lletres hi trobareu el nom de 7 escriptors espanyols famosos. Com els teniu anotats al costat no us costarà gaire buscar-los, oi?



CALDERON
QUEVEDO
GONGORA
BAROJA
NERUDA
ZORRILLA
CERVANTES

SALT DE CAVALL

Començant per la síl·laba on assenyalava la fletxa, i fent el moviment del CAVALL als escacs, trobareu un refrany català.

ra	can	do	
co	Ni	ne	sa
to	ni	ne	na
ra.	bal	ca	

Solució a la Sopa de Lletres:



Solució al SALT DE CAVALL,
per P. R.:

Ni casa cantonera
ni dona balconera.

L'IVÀ I EN MARC



La caLa*Aj*Sera.



Turrone*s* Vicen*s*

XOCOLATA • CARAMELS • CONFITS

Una llarga... i dolça tradició

Fabricats per R. VICENS, S. A.

Ctra. de Tàrrega, s/n.

Telèfon 390.607



*Marbres
Vilalta*

Carrer Clos, 24
Tel. 39 11 83

25310 AGRAMUNT

MAQUINÀRIA AGRÍCOLA



JOSEP MARTORELL

Fontaneria Electricitat
Electrodomèstics

VILANOVA

Tels. 39 08 90 i 39 02 23
Guimerà, 13 AGRAMUNT



Pregueu a Déu per l'ànima de

Manel Sera i Castellà

qui descansà en la pau del Senyor el dia 14
de juliol de 1994, a l'edat de 76 anys, havent
rebut els Auxilis Espirituals.

R. E. P.

Els seus apenats: esposa, Nativitat Prat i
Pascuet; filles, fills polítics, néts, germans,
cunyats, nebots, cosins i família tota us agrairan
una oració per l'etern repòs de la seva ànima.

AGRAMUNT, juliol de 1994

*La família agraeix les mostres de
condol rebudes.*

Electricitat ALBAREDA	
Carrer Sió, 1	Tel. 39 08 04
Pastisseria i Forn BARÓ	
Sió, 12	Tel. 39 07 09
Lampisteria J. BARRIL	
Pl. Amball, 56	Tel. 39 06 70
Motos BOVET	
Carrer Institut	Tel. 39 09 99
Forn CAMATS	
Sant Joan, 4	Tel. 39 02 38
Magatzems COTS	
Plaça Mercadal, 4	Tel. 39 01 32
Ferreteria ESCOLÀ	
Guimerà, 3	Tel. 39 01 65
Fotos FONT	
Sió, 31	Tel. 35 04 34 La Seu d'Urgell
Carnisseria JORDINA	
A. Guimerà, 26	Tel. 39 00 37
Torrans i Pastisseria A. LLUCH	
Plaça del Pou, 1	Tel. 39 00 30
Sastreria-Confeccions NOGUERA	
Sió, 8	Tel. 39 02 14
Electricitat J. OMEDES	
Plaça del Pou, 22, 6 ^a B	Tel. 39 04 22
Rellotgeria, Joiera i Armeria JOSEP PLA	
Plaça de l'Om, 1	Tel. 39 03 06
Electricitat i Fontaneria P. RIERA	
Travessia Aspi, 5	Tel. 39 07 14
Torrans ROIG	
Avgda. M. Jolonch	Tel. 39 02 33
Taller Miquel ROVIRA	
Avgda. A. Ros, 24	Tel. 39 07 86
Torres CA L'ESPARTER	
Sió, 35	Tel. 39 08 39
Farratges VIÑALS	
Avgda. Catalunya	Tel. 39 00 31
Peixateria VILLALTA	
A. Guimerà, 6	Tel. 39 06 38
Queviures J. SERA	
Sant Joan, 3	Tel. 39 01 85

Partits polítics

Grup Municipal Socialista d'Agramunt



LA BASSA D'OLI

Amics,

El nostre poble segueix estant de "potes enlaire" a un ritme frenètic o continu. Ens referim, sens dubte, a la gran quantitat d'obres que porten a terme tant l'Administració com l'Ajuntament, els quals intentaran acabar-les abans de les Eleccions Municipals, fins i tot algunes que ni han començat.

Tot és propaganda. Ja estan fent campanya, no ens deixem enganyar. El pressupost del nostre Ajuntament hauria de donar per més. Si desglossem totes les obres, veiem la participació dels veïns mitjançant les Contribucions Especials, la d'obres Públiques en les quals s'hi inclouen: la Diputació, la GENERALITAT, la Junta de Sanejament...

Pel que respecta a les obres, volem ressaltar l'admiració per la voluntat i fer dels nostres convilatans, així com la nombrosa construcció privada que s'està generant a casa nostra. Ens agrada comprovar i veure l'esperit del nostre poble davant la crisi, que sortosament estem sortint ja.

I com tots espereu,... parlarem d'una instal·lació molt actual com és la recent "Passarel·la" del pont romànic.

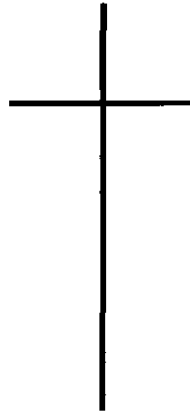
Estem obligats a recordar-vos que des d'un principi es parlava als plens de l'Ajuntament de la necessitat de trobar solucions al trànsit del pont. El nostre grup va proposar i defensar fins a l'últim moment un projecte més realista per tal de resoldre definitivament tot el trànsit rodad i peatonal (on la majoria absoluta es va imposar i tancar-se en banda).

Nosaltres vam demanar un estudi als tècnics corresponents per poder-lo desmuntar parcialment, eixamplar i restaurar, seguint l'exemple d'altres monuments que han estat viables fins i tot canviar-los de lloc, degut a necessitats i exigències dels temps actuals.

La nostra proposta podem assegurar que era més pràctica i realista, ja que ara amb la passarel·la instal·lada persisteixen els mateixos problemes de circulació, agreujats per la falta de visibilitat a causa de l'altura de la mateixa.

Si hem de dir la veritat, una vegada col·locada a molts d'ells tampoc els agrada.

Continuarà.../...



Sisè Aniversari de

FERNANDO ROS i PIJUAN

Els qui no l'obliden: la seva esposa,
fills, germana i família us demanen
un record en l'oració.

Agramunt, 20 d'agost de 1994

L'Ajuntament informa

PROGRAMA D'ACTES DE LA FESTA MAJOR 1994

Dijous dia 1, vigília

A les 10 del matí, carrers i places: **XVI PINTADA DE MURALS**. Tema lliure: Tothom hi pot participar en grups de quatre, cinc o sis persones. Cal que cada persona es porti el pinzell i el recipient per posar-hi pintura. La concentració prèvia es farà davant l'Ajuntament. Inscripcions del 25 d'agost a l'1 de setembre a l'Ajuntament.

A les 7 de la tarda, a l'Ajuntament: **PREGÓ DE FESTES**, a càrrec de l'Honorable Sr. Albert Villalta i González, conseller de Medi Ambient.

A 2/4 de 8 tarda: **CERCAVILA POPULAR**, amb la participació dels gegants, cap-grossos i nans, acompanyats de la cobla **TRES QUARTANS D'AGRAMUNT**.

Seguidament: **JOCs JAPONESOS**, anunciant l'inici de les festes populars de la nostra vila.

A les 11 de la nit, al Passeig: **CANTADA D'HAVANERES**, amb els grups **PEIX FREGIT** i **VENT SERÈ**.

Divendres dia 2

A les 10 del matí, plaça Mercadal: **XV CURSA POPULAR**. Hi pot participar tothom. Inscripcions una hora abans de la cursa. Organitzat pel Patronat Municipal d'Esports.

A la 1 del migdia, plaça Mercadal: **AUDICIÓ i BALLADA DE SARDANES**, a càrrec de la cobla **JOVENÍVOLA D'AGRAMUNT**.

A les 6 de la tarda, plaça del Pou: **ESPECTACLE INFANTIL**, per a petits i grans amb el grup **DANDY CLOWS**.

A les 8 de la tarda, plaça Mercadal: **BALL DE TARDA**, amb l'orquestra **COCTELERA MUSICAL**.

A 2/4 de 12 nit: **CORREFOC** amb l'**ESPETEC**.

A les 12 de la nit: **BALL DE NIT**, amb l'orquestra **COCTELERA MUSICAL**.

A 2/4 d'1 de la matinada, al Pavelló Municipal: **GRAN NIT DE MARXA**, amb els grups **APACHE** i **TRAFIC**.

Dissabte dia 3

A les 10 del matí, al Passeig: **SARDINADA POPULAR**, patrocinada per Peixateria CUÑAT i AGRUPESCA (peix blau de Tarragona).

A la 1 del migdia, plaça del Pou: **AUDICIÓ i BALLADA DE SARDANES**, amb la **COBLA INFANTIL D'AGRAMUNT**.

A les 4 de la tarda, camp Bassa Bona: **TIRADA AL PLAT**, organitzada per la Societat de Caçadors.

A les 5 de la tarda, al Casal: **CAFÈ-CONCERT**, amb la cobla del **DIATÒNIC**.

A les 6 de la tarda, plaça del Pou: **ESPECTACLE INFANTIL**, amb el grup **CARRILET**.

A les 8 de la tarda, plaça Mercadal: **BALL DE TARDA** (balls vuitcentistes, sardanova), amb la cobla **JOVENÍVOLA D'AGRAMUNT**.

A les 8 del vespre, carrers de la vila: **GRESCA I ANIMACIÓ PER LA VILA**, amb la banda musical el **XUPINAZO**.

A 2/4 de 12 de la nit, carrers de la vila: **MÉS GRESCA I ANIMACIÓ**, amb la banda musical el **XUPINAZO**.

A les 12 de la nit, Pavelló Municipal: **BALL DE NIT. Concert, ball i espectacle** amb l'orquestra número 1 del moment, l'orquestra **VOLCAN**.

A les 12 de la nit, plaça del Pou: **NIT DE ROCK**, amb els grups **DE KALLE** i **CAPDETRONS**.

En acabar, esplanada Pavelló: **FESTA DE L'ESCUMA**, organitzat pels Bombers Voluntaris de la vila.

Diumenge dia 4

A les 10 del matí, pistes de Tennis: **TORNEIG FESTA MAJOR**.

A la 1 del migdia, plaça de l'Església: **VI MOSTRA CERCAVILA TRADICIONAL, BALLS TRADICIONALS**.

– Ballada de la dansa de canuts i rams d'Agramunt.

– Ballada de sardanes curtes amb la cobla del **DIATÒNIC**.

A 2/4 de 2 del migdia, plaça Mercadal: **AUDICIÓ i BALLADA DE SARDANES**, amb la cobla **SELVATANA**.

A les 5 de la tarda, Camp d'Esports: **PARTIT DE FUTBOL**.

A les 5 de la tarda, al Casal: **CAFÈ-CONCERT**, amb el grup **SOL DE NIT**.

A les 6 de la tarda, plaça del Pou: **ESPECTACLE INFANTIL**, amb el grup **TURURUT**.

A les 7 tarda, carrers i places: **CERCAVILA TRADICIONAL**, amb els **MINISTRES de la VILANOVA**, el **ball de SERRALLONGA de Tarragona**, **cobla TRES QUARTANS d'AGRAMUNT**, **BASTONERS de Gelida** y **CASTELLERS de Terrassa**. En acabar el cercavila, **exhibició casteller amb la COLLA CASTELLERA DE TERRASSA**, al marc de la plaça.



L'Ajuntament informa

A les 8 de la tarda, Pavelló Municipal: **BALL DE TARDA**, amb l'orquestra **SELVATANA**.

A les 12 de la nit, Pavelló Municipal: **BALL FI DE FESTA**. Concert i ball de nit amb l'orquestra **SELVATANA**.

Fi de festa amb l'orquestra **BOGART**.

Notes:

– Els dies 2, 3 i 4 les places del Mercadal i del Pou quedaran tallades al trànsit rodat, es prega la col·laboració dels veïns i de tots ens general.
– Tots els actes seran gratuïts tret del concert de divendres d'APACHE i TRAFIC i del ball-espectacle de dissabte amb la VOLCAN. El preu d'entrada serà de 500 ptes.

Comissió de Govern 28-6-94

EXPEDIENT DE RESOLUCIÓ DE CONTRACTE D'OBRES "PASSAREL·LA DE VIANANTS AV. CATALUNYA" – PL. DEL POU":

Adopció de mesures excepcionals per a protecció d'interès públic.

Atès que per part de l'empresa Moviplan SL, contractista adjudicatari de les obres de construcció de la Passarel·la de vianants Av. de Catalunya – P. del Pou (Referència d'expedient 509/88) ha estat incomplert el termini d'execució de les mateixes, el qual venciment fou fixat –segons les clàusules econòmico administratives particulars i acte de replantejament– el dia 21 d'abril de 1994.

Considerant que és obligació principal del contractista adjudicatari el compliment del contracte amb observança de les condicions estipulades i havent-se constatat que en la data actual, existeix un incompliment significatiu del termini fixat, incompliment que és imputable a l'adjudicatari sense que hagi mediat cap element que racionalment faci presumir una impossibilitat del compliment contractual per causes alienes a la seva voluntat. Considerant que existeix una evidència i una necessitat, palesa i urgent, d'executar l'obra a fi de procedir al seu lliurament a l'ús públic –raó principal i fonamental de l'elaboració del projecte preceptiu i de l'expedient contractual adient– que justifica plenament, que per part de l'Ajuntament s'adoptin les mesures legals necessàries i escaients amb l'única finalitat de salvaguardar l'interès públic. Tanmateix, la pròpia evidència de l'incompliment contractual per part de l'adjudicatari fa témer que aquesta situació esdevingui definitiva i agreugi els perjudicis que a hores d'ara, i derivats de la pròpia demora, ocasionen a l'Ajuntament.

En virtut dels fets exposats, atès el que estableixen els articles adients de la Llei de Contractes de l'Estat i a la vista dels informes lliurats al respecte, la Comissió de Govern, acordà: A fi de i efecte de protegir i preservar l'interès públic present en tota obra d'aquesta naturalesa, que per part de la Secretaria Municipal s'informi de quants aspectes

Diumenge dia 11 de Setembre Diada Nacional de Catalunya

A les 12 del migdia, plaça 11 de Setembre: **OFRENA FLORAL**.

A les 8 del vespre, plaça Mercadal: **AUDICIÓ I BALLADA DE SARDANES**, amb la cobla **INFANTIL D'AGRAMUNT**.

legals procedeixin al cas i que els serveis tècnics realitzin informe tècnic de l'estat de les obres, liquidació corresponent, recepcions definitives i avaluació de danys i perjudicis derivats de l'incompliment i previsible revisió de preus de l'obra.

Que per part de la intervenció de Fons es procedeixi a la retenció de les Certificacions d'Obra pendents de pagament, entre tant no s'hagi substanciat la resolució de l'expedient.

ESCRIT DE LA DIRECCIÓ GENERAL DE PATRIMONI NATURAL

Es donà compte de l'escrit rebut de la Direcció General de Patrimoni Natural, referent al projecte d'investigació de recursos salins dins de l'àrea grafiada en el plànol annex, el titular del qual és l'empresa ARAGONESA INDUSTRIAS Y ENERGIA SA.

SERVEIS SOCIALS

Es donà compte de l'escrit rebut del Consell Comarcal de l'Urgell, referent al conveni de prestació de serveis socials, essent la quota corresponent al municipi d'Agramunt de 932.400 PTA.

GUARDERIA MUNICIPAL. Tarifes curs 1994/1995.

S'acordà prorrogar pel Curs 1994/95, els preus de la Guarderia Municipal, els quals són els següents:

Matrícula	2.200 PTA
Mensualitat	4.500 PTA
Material	3.000 PTA

OBRES REPARACIÓ OFICINES MUNICIPALS

Atesa la necessitat de realitzar obres de reparació en les oficines municipals com són el canvi d'il·luminació i el pintat, i havent-se sol·licitat pressupost a diferents contractistes de la localitat, la Comissió Municipal de Govern, acordà: Contractar amb l'empresa Decoracions Zurita, el pintat de les oficines municipals pel preu de 128.570 PTA, i amb l'empresa Josep Maria Guixé, el canvi d'il·luminació de les oficines pel preu de 216.676 PTA.



CANVI DE NOM NÍNIXOLS CEMENTIRI MUNICIPAL

La Comissió Municipal de Govern de conformitat amb l'establert a l'Ordenança Fiscal núm. 12 de Taxa del Cementiri Municipal, disposicions transitòries 1a. i 2a., per unanimitat acordà: Aprovar la relació núm. NC3 de canvis de nom de nínxols del Cementiri Municipal i procedir a efectuar els nous títols de nínxols, previ el pagament dels drets d'Ordenança corresponents.

LLICÈNCIES D'OBRES:

Jordi Piñol i Moncunill, per addició d'un habitatge sobre magatzem ja existent. C. Ntra Sra. dels Socors.

Gerard París i Peralba, per addició d'un habitatge unifamiliar en dúplex damunt d'uns baixos ja existents. Agregat de Montclar.

Maria Antònia Gili i Bonet, per addició d'un habitatge unifamiliar en dúplex, damunt uns baixos existents. C. dels Safareigs.

Teresa Sort i Rúbies, arreglar paret mitjanera i fer un trespol. C. de l'Aspi.

Joan Galceran i Salud, per arreglar una cabana. Agregat de Montclar.

Construccions Sant Mamet SCCL, connexió d'aigua provisional per obres (Bloc V INAGSA). Camí de les Planes.

Maria Carné i Gassó, repassar els envans i el terra d'un local. C. de Sió.

Miquel Solé i Buireu, per rebaixar la vorada d'entrada al magatzem. Av. A. Ros.

Josep París i Piqué, per rebaixar la vorada enfront el garatge de la casa. C. dels Horts.

Joan Tallaví i Picañol, connexió d'aigua potable. Ctra. de Cervera.

Lluís Quesada i Giménez, connexió a la xarxa de clavegueres. C. dels Asgous.

Ramon Tarruella i Rius, connexió d'aigua potable. Ntra. Sra. del Socors.

Comunitat de Veïns C. del Firal, reparar les canaleres de la casa. C. del Firal.

Emili Vicens i Creus, per pintar la façana de la casa. C. de la Capella.

Farinera Roca SA, per enderrocar part d'una paret d'un magatzem. Ronda dels Comtes d'Urgell.

Francesc Miralles i Rúbies, per canviar bigues dels sòtans de la casa. C. de la Sabateria de Baix.

Josep M. Corbella i Sardà, per treure un envà i canviar porta. C. del Clos.

Montserrat Santacreu i Balcells, per acondicionar sala. C. dels Batedors.

Màrius Torrents i Vicens, per canviar rajoles i instal·lar

la calefacció elèctrica. C. del Firal.

Arica Boncompte i Balagué, per gual permanent. Pça del Pou.

Ramon Valls i Ariet, per enrajolar l'entrada i part del 1r. pis de la casa. C. de Sant Joan.

Paulí Montané i Sangrà, construcció d'una tanca. C. dels Horts.

Andreu Vadillo i Ruiz, canviar tub de desguàs. Av. A. Ros.

Maria Carné i Gassó, connexió d'aigua potable. Cr. de Sió.

Domènec Llop i Solà, connexió d'aigua provisional per obres. Plaça del Mercat.

Lluís Valls i Rubió, repassar la teulada d'un cobert i tapar forats de la paret. Raval de Puigverd.

Josep Huguet i Herbera, arrebossar 2 m² d'una paret interior de la casa. Cr. Castell.

Jaume Nadal i Bonet, gual permanent. Av. Marià Jolonch.

Joan Pedrós i Pampalona, connectar l'aigua del tub general a la vivenda, tapar esquerdes de les parets i les rajoles trencades i repassar el pis en general. Corriol de la Sabateria.

ACOVERDS.L., connexió d'aigua provisional per obres. Ctra. de Tàrraga.

Pere Vilalta i Solé, canviar les lloses del balcó i tancar-lo amb alumini. Cr. Estudis Nous.

Maria-Antonieta Gili i Bonet, connexió a la xarxa de clavegueram. Cr. dels Safareigs.

Maria Carné i Gassó, obrir una vall al carrer fins a la canonada general per la connexió d'aigua potable a la casa. Cr. de Sió.

Joan Padullés i Ariet, construcció d'una fossa cadavèrica a la granja de vedells. Montclar.

Carme Trepai i Pla, canviar la porta del magatzem i fer un paviment de 90 m² al garatge de la casa. Av. Agustí Ros.

Josep Martínez i Pérez, rebaixar la vorada davant el garatge. C. dels Horts.

Antoni Almena i de la Calle, connexió d'aigua potable. Ctra. de Cervera.

Caixa d'Estalvis del Penedès, connexió d'aigua potable. Cr. Àngel Guimerà.

Josep-Maria Ribalta i Gili, rebaixar la vorada i el menxapeu, i fer una portella pel comptador de l'aigua. Cr. dels Horts.

Ferran Burgueño i Julian, canviar la barana de la terrassa i repassar diversos desperfectes de la façana de la casa. Cr. de l'Ensenyament.

Miquel Marín i Sanmartín, arreglar la teulada i canviar la canalera. Raval de Puigverd.

Francesc Arànega i Sánchez, fer un rebost als baixos de la casa i rebaixar la vorada d'enfront el garatge. Cr. Don Pere de Gomar.

Esperança Ribalta i Pampalona, fer un envà de 12 m² a la planta baixa de la casa. Cr. Sabateria de Baix.

Josep-Maria Escolà i Ribalta, netejar un pati i tancar-hi una porta. Cr. Firal.

Som a Riella

HISTÒRIES DE VORA LA FINESTRA

La Pícola Picassucatti i Piculassa

per Guillem Viladot

Aquesta que ara passa, Urc, és la Pícola Picassucatti i Piculassa, filla d'un matrimoni italià provinent del Piemonte que va fer cap aquí per raons de la darrera guerra mundial. La Pícola va néixer entre nosaltres quan els seus pares ja havien perdut tota mena d'esperances de tenir descendència. Podria ser que aquesta fos la causa d'haver estat sempre molt amoixada i, per tant, d'haver-la deixat fer el que sempre li venia de gust. Un cop acabat el batxillerat entrà a les oficines del Canal d'Urgell on treballà fins que va haver de demanar la baixa per llarga malaltia. Si t'hi fixes, Urc, quan la Pícola camina dona la sensació que d'un moment a l'altre ha de caure, cosa que no fa mai. De jove va ser un exemple del que aviat seria l'ambició de moltes noies del país. Resulta que la Pícola no arribà a casar-se. Quan li semblà que ho havia de fer, perquè començava a ser grandeta, no s'acabà de decidir i continuà soltera. Estava tan acostumada a viure sola que li feia angúnia haver de compartir el rapall de les dents, la tassa del W.C. i la nevera. Per tant, s'oblidà del matrimoni i continuà fent el de sempre, pel que es refereix a les seves relacions de parella, o sigui que s'ajuntava quatre o cinc dies amb un amic i després es quedava celibatària, fins que sortia un altre amic amb qui s'aparellava quatre o cinc dies més. Això es repetí moltíssimes vegades. Les seves amigues l'envejaven de debò i li feien retret que ella, la Pícola, es passava la vida de viatge de noces. Va ser a Mollerussa on va conèixer un tal Ramon Romanones de qui s'enamorà com una boja. Una cosa que no li havia passat mai i li trencava els patrons del seu comportament. El dia que la Pícola li insinuà de fer l'amor, ell

s'hi negà d'una manera molt elegant però contundent. Aquesta negativa inquietà la Pícola i es va sotmetre a una inspecció de la seva persona i dels seus modals de seducció que no li havien fallat mai. En Ramon Romanones era un home solter, per tant lliure, i de molt bon veure i fins i tot d'un cert patrimoni. La Pícola indagà si podia estar compromès amb alguna noia, i va assabentar-se que no. Aleshores, què passava que en Ramon la defugia? Aquesta actitud va fer que la Pícola es passés dia i nit pensant o somiant amb en Romanones. No li costà gaire, però, de veure que les coses no podien continuar amb una dependència tan forta d'una persona, de manera que li entrà una veritable fúria de tornar als seus famosos viatges de noces de quatre o cinc dies. Una nit, mentre estava a casa seva amb un amic, van trucar a la porta. De moment, la Pícola se n'estranyà, si bé de seguida obrí. No hi havia ningú. Se'n tornà al llit i al cap de poca estona tornaren a trucar a la porta. Tampoc no hi havia ningú. Els trucs es repetiren una colla de vegades, fins que el seu amic que l'acompanyava se n'anà. Un cop sola al llit, es tornà a sentir el truc. Obrí, i si bé de moment semblava que tampoc no hi havia ningú, aviat es deixà veure un home. La Pícola l'observà amb molta atenció i no volia creure el que veia: era en Ramon Romanones. La Pícola engrapà la porta i la féu batre damunt seu. Un cop fet el silenci, la Pícola quedà aclofada a terra amb els braços creuats damunt del pit, com si vulgués protegir-se dels batecs fortíssims del seu cor. Diuen que va ser aquella nit que la Pícola començà a donar senyals d'instabilitat. Malalta del tot tornà a Riella. És aquesta mateixa que ara passa, Urc.